

Dosarul nr. 1a-1556/20 (1-17147550-02-1a-21082020)
Judecător: Vitalie Budeci

DECIZIE
În numele Legii

15 ianuarie 2024

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Igor Mânăscurtă

Judecători:

Oxana Robu și Marcel Juganari

Grefier: *****Dînga, Sergiu Nazarenco, Aliona Fîstîcan, Daniela

Țurcanu

Cu participarea

Procurorului:

Oleg Popov

Avocatului:

Ludmila Spînu

A examinat în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 în cauza penală de învinuire a lui **Ghimp Ion** *****în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (1), 190 alin. (5), 190 alin. (5), 190 alin. (5) Cod Penal al RM,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 13.03.2017 – 30.01.2019;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău de la 20.02.2019 – 20.06.2019;

21.08.2020 – 15.01.2024;

Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiție de la 08.08.2019 – 19.05.2020;

Procedura citării a fost legal executată.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat admiterea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Avocatul Ludmila Spînu și inculpatul Ghimp Ion au solicitat respingerea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019, ca fiind nefondate.

Partea vătămată Dumitraș Victor a solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 și admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Partea vătămată Leahu Vladimir a solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 și admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Partea vătămată Josanu Gheorghe a solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 și admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Asupra apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 inculpatul Ghimp Ion *** (născut la data de *****, *****) învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de: - art.190 alin.(5) Cod penal (episodul I - partea vătămată Gheorghe Josanu); - art.190 alin.(1) Cod penal (episodul II - partea vătămată Dima Victor); - art.190 alin.(5) Cod penal (episodul III - partea vătămată Victor Dumitraș); - art.190 alin.(5) Cod penal (episodul IV - partea vătămată Leahu Vladimir), a fost achitat pe motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor imputate.**

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 16.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, Ghimp Ion Vasile, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2017030200 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt: „La 30 iulie 2009, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea

scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Calea Ieșilor, 2, mun. Chișinău, adiacentul intersecției cu str. Ion Creangă, mun. Chișinău, manifestând un comportament dolosiv și viclean, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, a dobândit de la JOSANU Gheorghe mijloace bănești în sumă de 15 000 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 239 866.5 lei, fără a avea intenția înotarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate”.

Tot el, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 27.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.201703 0249 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt: „La 30 ianuarie 2009, ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Alba Iulia, 75, mun. Chișinău, în adiacentul centrului industrial „Alfa” camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, manifestând un comportament dolosiv și viclean, a dobândit de la Dima Victor mijloace bănești în sumă de 10 000 de dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 105 207 lei, fără a avea intenția înotarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate”.

Tot el, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 27.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018 a fost învinuit în cadrul cauzei penale nr.2017030280 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt: „în luna ianuarie a anului 2007, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, în timp ce se afla pe str. Bănulescu Bodoni intersecție cu bd. Ștefan cel Mare, mun. Chișinău, manifestând un comportament dolosiv și viclean, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, l-a indus în eroare pe Dumitraș Victor și a dobândit de la acesta mijloace bănești în sumă de 70 000 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 907 830 lei, fără a avea intenția înotarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate”.

Tot el, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 24.06.2014, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2013038208 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, în următoarele circumstanțe de fapt: „Aproximativ în perioada lunilor iulie-august 2007, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, aflându-se în incinta localului „Favorit” amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 49, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că are nevoie de bani pentru a investi în marfa importată din China, dobândind încrederea lui Leahu Vladimir, din motive de cupiditate, cu intenție directă, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a dus în eroare și a convins partea vătămată Leahu Vladimir să-i transmită bani în sumă de 20000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 241754 lei, în schimbul unei recompense bănești, fără a avea intenția întoarcerii banilor, după care a părăsit locul comiterii infracțiunii fără să întoarcă banii părții vătămate. Ulterior, aproximativ în luna septembrie 2008, data și ora precisă nu a fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, continuându-și intențiile sale criminale, aflându-se în incinta localului „Favorit” amplasat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 49, manifestând un comportament dolosiv și viclean, sub pretextul că dacă nu va mai primi o sumă de bani, nu-i va putea întoarce datoria de 20000 dolari SUA lui Leahu Vladimir, garantând că-i va restitui suma de bani primită integral, a dus în eroare și a mai primit de la partea vătămată LEAHU Vladimir bani în sumă de 10000 dolari SUA, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei pentru acea perioadă constituia suma de 99290 lei, după care a întocmit o recipisă prin care s-a obligat să restituie banii primiți, neavând intenția întoarcerii mijloacelor bănești oferite de partea vătămată Leahu Vladimir”.

3. Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 a declarat apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ghimp Ion ***să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de: - art. 190 alin.(5) din Codul Penal (episodul I - partea vătămată Josanu Gheorghe) și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; - art. 190 alin.(1) din Codul Penal (episodul II - partea vătămată Dima Victor) și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; - art. 190 alin.(5) din Codul Penal (episodul III -**

*partea vătămată Dumitraș Victor) și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; -art. 190 alin.(5) din Codul Penal (episodul IV - partea vătămată Leahu Vladimir) și a stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Conform art. 84 din Codul Penal, prin cumul parțial al pedepselor a-i stabili lui Ghimp Ion *****o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.*

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-din ansamblul de probe acumulate și administrate în cadrul instrumentării cauzei penale, acțiunile lui Ghimp Ion întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul Penal. În acest sens, la adoptarea sentinței pe caz, instanța de judecată a dispus achitarea lui Ghimp Ion din motiv că, fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.190 din Codul penal, fără însă a indica concret care elemente anume lipsesc, interpretând eronat circumstanțele de fapt și de drept ce rezultă din probele acumulate pe caz;

-este neîntemeiată aprecierea dată de către instanța de fond prin care aceasta a stabilit că, acțiunile inculpatului Ghimp Ion sunt de natură civilă, de vreme ce cadrul urmăririi penale au fost au fost acumulate și administrate probe, conținutul cărora prezintă date și circumstanțe relevante care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate, iar o atare abordare din parte instanței de fond nu poate fi apreciată decât ca o atitudine părtinitoare față de acțiunile inculpatului, menite să-l ajute pe ultimul să evite răspunderea penală, prezumându-l pe învinuit ca fiind nevinovat în comiterea infracțiunii incriminate prin ignorarea nejustificată și cu desăvârșire a probelor prezentate de către acuzare;

-un alt aspect indicat de partea acuzării este că instanța de judecată neîntemeiat nu a luat în considerare probele prezentate de către acuzare, apreciindu-le eronat în coraport cu probele prezentate de către apărare, considerându-le ca fiind nepertinente și neconcludente speței, or din conținutul acestora reiese cert că, inculpatul Ghimp Ion a comis faptele care i-au fost incriminate. În asemenea circumstanțe acuzarea constată că, aprecierea dată de instanță probelor cercetate este una părtinitoare și subiectivă or nu s-a luat în considerare probele prezentate de către acuzare, care demonstrează cert faptul că, inculpatul Ghimp Ion, a dobândit ilicit de la Josanu Gheorghe, Dumitraș Victor, Dima Victor și Leahu Vladimir prin comportament viclean și dolosiv a mijloacelor bănești în sumă de 15 000 euro, 70 000 euro, 10 000 dolari SUA și 30 000 euro, neavînd din start intenția de a-i restitui.

3.1. *Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 a declarat apel partea vătămată Leahu Vladimir prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri*

potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie admisă acțiunea civilă și a încasa de la inculpatul Ghimp Ion în contul părții civilmente responsabile a prejudiciului material cauzat în rezultatul săvârșirii infracțiunii în mărime de 30 000 (treizeci mii) dolari SUA, echivalentul a 523800 (cinci sute douăzeci și trei mii opt sute) lei MD și dobînda în mărime de 10000 (zece mii) dolari SUA, echivalentul a 17460 (șaptesprezece mii patru sute șaiszeci) lei MD.

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-Ghimp Ion de la bun început a avut intenția de a sustrage de la el suma menționată, care pentru el este o sumă deosebit de mare și dînsul nu a avut intenția de a restitui suma nominalizată și nu a fost careva consecințe a unei nereușite în economie, ba din contra după ce a împrumutat de la el sumele bănești ultimul își permitea să ducă o viață de lux, fapt dovedit că se odihnea în localuri de noapte scumpe COCOS, FASHION, se deplasa cu mașini scumpe și anume BMW X5, iar apoi se deplasa cu automobilul de model Mercedes S-Class. Automobilele menționate, cît și bunul imobil sunt scrise pe persoane străine;

-de asemenea Ghimp Ion atît la anchetă, cît și la instanța de judecată nu a adus careva probe că a avut careva riscuri și nereușite în afaceri prin care fapt a pierdut sumele de bani împrumutate, fapt ce se demonstrează că de la momentul primirii sumelor bănești a avut intenția de a sustrage sumele bănești menționate și nu a le împrumuta cu dobîndă și restituirea lor ulterioară;

-consideră că vinovat de comiterea infracțiunii în sustragerea sumelor bănești în proporții deosebit de mari este Ghimp Ion, vinovăția căruia i-a fost dovedită pe deplin în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată. Astfel atît în cadrul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc că Ghimp Ion a sustras prin escrocherie sumele bănești fără a avea vreo intenție de a le întoarce.

3.2. *Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 a declarat apel partea vătămată Dumitraș Victor prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ghimp Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Codul penal, cu încasarea din contul lui în beneficiul lui Dumitraș Victor a prejudiciului cauzat prin infracțiune în mărime de 70000 (șaptezeci mii) Euro.*

3.3. *Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 a declarat apel partea vătămată Josanu Gheorghe prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Ghimp Ion să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.190 alin.(5) Codul penal.*

În motivarea cerințelor sale a invocat următoarele aspecte:

-vinovat de comiterea infracțiunii în sustragerea sumelor bănești în proporții deosebit de mari este Ghimp Ion, căruia vinovăția i-a fost dovedită pe deplin în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, deoarece atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată au fost acumulate suficiente probe ce dovedesc că Ghimp Ion a sustras prin escrocherie sumele bănești fără a avea vreo intenție de a le restitui.

4. Prin *decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019* se admit apelurile procurorului Mihăilă Gheorghe, a părților vătămate Leahu Vladimir, Dumitraș Victor și Josanu Gheorghe, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 ianuarie 2019 în privința inculpatului Ghimp Ion Vasile, se casează această sentință și se pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Se recunoaște vinovat Ghimp Ion *****în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal și i se numește pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu privarea de dreptul de a practica activități și de a ocupa funcții legate de administrarea mijloacelor bănești și în domeniul comerțului pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip închis. Se încasează de la inculpatul Ghimp Ion *****în beneficiul părților vătămate: - Dumitraș Victor - 70000 (șaptezeci mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării); - Josanu Gheorghe - 15000 (cincisprezece mii) Euro (echivalentul lor la momentul executării); - Leahu Vladimir - 30000 (treizeci mii) dolari SUA (echivalentul lor la momentul executării).

Prin *decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 mai 2020* s-au admis recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și de către avocatul Spînu Ludmila în numele inculpatului, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală în privința lui Ghimp Ion Vasile, și s-a dispus rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5. La judecarea apelului, procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov a solicitat admiterea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Avocatul Ludmila Spînu și inculpatul Ghimp Ion au solicitat respingerea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019, ca fiind nefondate.

Partea vătămată Dumitraș Victor a solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 și admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Partea vătămată Leahu Vladimir a solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 și admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Partea vătămată Josanu Gheorghe a solicitat admiterea apelului în sensul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 și admiterea apelului declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019.

Partea vătămată Victor Dima, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, iar cu referire la prevederile art. 412 alin. (5) Cod de Procedură Penală, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel în lipsa acestuia.

6. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de *a respinge apelurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019, ca fiind nefondate*, reieșind din următoarele considerente.

6.1. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Conform art. 414 Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

În conformitate cu art. 436 alin. (2) Cod de Procedură Penală, (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție prin decizia emisă la 19.05.2020 a constatat că: „*Instanța de apel nu a descris și argumentat motivele pentru care a respins argumentele apărării privind lipsa vinovăției inculpatului, dar și a procurorului, aduse în sprijinul acuzării. Având la bază raționamentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanță de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora și nu a motivat soluția adoptată, de asemenea instanță de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de părți și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.*

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și a tuturor în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

6.2. *Inculpatul Ghimp Ion, fiind audiat în ședința de judecată, vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate nu a recunoscut-o și a declarat că, pe Josanu Gheorghe îl cunoaște ca consătean, dar mai mult ca așa zis „valiutic”. Acesta activează de prin anii 1990, în fața Băncii de Economii de la intersecția bd. Ștefan cel Mare cu str. Ismail. Josanu Gheorghe cunoștea despre activitatea sa și știa despre faptul că acesta des convergea bani. Josanu Gheorghe se afla în apropierea băncii unde se deservea de mai mult timp, astfel se întâlneau foarte des, iar la întâlnirile acestora Josanu Gheorghe îi replica faptul că lucrează cu persoane străine, însă nu cu el, deoarece tot are oferte bune. Într-o zi a anului 2009, avea nevoie de 10 000 dolari, întrebându-l pe Josanu Gheorghe dacă dispune, acesta i-a comunicat că dispunea, astfel oferindu-i această sumă, cu condiția ca înapoi să fie întoarsă în euro, plus și dobânda pentru perioada care o va folosi. A primit banii, la acel moment nu a întocmit o recipisă în acest sens, deoarece până atunci au mai fost situații în care a mai luat bani de la Josanu Gheorghe, precum și Josanu Gheorghe de la acesta și nu întocmeau recipise. Peste ceva timp i-a întors lui Josanu Gheorghe banii în sumă 6 000 dolari aproximativ. Tot atunci Josanu*

Gheorghe, i-a comunicat că afacerea lor nu mai aduce profit, lumea colaborând cu băncile, mai comunicându-i că vrea să plece peste hotare, astfel i-a propus să-i lase suma de bani, iar pentru acest lucru să-i achite un procent. A convenit cu Josanu Gheorghe ca banii în valoare de 6 000 de dolari, să rămână la sine, iar ca dobânda urma să-i fie achitată suma de 10 000 dolari. Au convenit din mai multe discuții să achite o dobânda de 2% lunar. Banii au rămas la sine, dar rămăsese să convină pe ce perioadă, dat fiind faptul că Josanu Gheorghe urma să plece peste hotare pe o perioadă nedeterminată. După o perioadă a revenit la discuția cu Josanu Gheorghe, unde acesta i-a întors cei 6 000 de dolari. Mai departe după ceva timp, din suma cea de 10 000 dolari cu procentul ce-l conveniseră se primeau 10 000 euro. A întocmit în acest sens o recipisă, însă nu știa exact pe ce termen urma să împrumute banii, astfel a indicat formal un termen de o lună de zile. Recipisă a scris-o în mașină doar în prezența lui Josanu Gheorghe. După ce trecuseră un scurt timp, a revenit cu Josanu Gheorghe la discuția când să ridice dobânda, unde au convenit că dacă îi scrie o recipisă pentru o perioadă de doi ani. Din ce își amintește, Josanu Gheorghe urma să încaseze o sumă totală, dar nu lunar. A întocmit și o a 2-a recipisă, în care la fel a indicat un termen de o lună pentru a returna banii. Recipisă o întocmea pentru a exista, însă nu în sensul că era o înțelegere cu Josanu Gheorghe. În prima recipisă era indicată suma de 10 000 euro, iar în a 2-a suma de 5000 euro, pe care a aplicat și ștampila companiei la rugămintea lui Josanu Gheorghe. Josanu Gheorghe a mai avut mai multe colaborări cu bani, cu sume de 10 000, 15 000 și 20 000 în valute diferite, însă aceste sume nu le colaborau cu recipise, doar prin înțelegeri. Josanu Gheorghe, avea o experiență mare de lucru cu banii și nu avea cum să-l amăgească. Era unul dintre cei mai mari „Valiutciși”. Nu a avut nici o dată scopul să-l amăgesc pe Josanu Gheorghe or, să ia de la el bani și să nu-i întoarcă. Cu Josanu Gheorghe a avut mai multe operațiuni. În toată perioada cât a fost pe loc în ani 2009-2013 compania ce o conducea avea rulaje ce depășea cu mult aceste sume de 10 000 sau 15 000. Compania dispunea de acești bani, iar dacă erau lucrurile așa cum spune el, în situația în care deținea recipise putea cu ușurință săși recupereze acești bani, însă era o înțelegere ce o respectau. Suma care a luat-o real de la Josanu Gheorghe a fost de 10 000 dolari, iar restul sumei este dobânzi ce s-a acumulat.

Cu referire la prejudiciul cauzat părții vătămate Dima Victor, a declarat că, Dima Victor este moșul său, fratele mamei sale. În perioada anilor 2004-2005, avea o afacere prosperă, activa pe teritoriul Pieței centrale și avea un depozit pe str. Columna, mun. Chișinău. Faptul că comercializa bunuri l-a și interesat pe Dima Victor, până atunci chiar de erau rude, nu comunicau des. Din aceste considerente au început a se vedea mai des. Dima Victor îl ducea în diferite localuri, unde îi făcea cunoștință cu diferite persoane. În acea perioadă pentru prima dată a fost în China, pentru a importa mărfuri, iar la solicitarea lui Dima Victor, a importat și

pentru acesta accesorii pentru automobile, însă afacerea lui nu prea a mers, astfel Dima Victor a început să-l viziteze tot mai des și mai des, unde i-a propus să activeze împreună pe anumite segmente la importarea produsului, comunicându-i că are surse de unde poate împrumuta bani, pentru investiția dată. Astfel au convenit că vor avea un segment comun de import a unor mărfuri din China și anume ciorapi pentru bărbați, investind circa 35 000 dolari, iar Dima Victor circa 90 000 de dolari. Bani care din spusele lui Dima Victor au fost împrumutați de la mai multe persoane, cu dobânda de 3% lunar. Dobânda trebuia să fie achitată lunar din afacere ce urma să o facă împreună, iar venitul să fie împărțit proporțional, conform sumei fiecăruia investite în afacere. A indicat că nu era interesat de acest segment, însă a acceptat la insistența lui Dima Victor. Astfel a plecat în China de unul singur și a procurat marfa convenită. Precum și alte mărfuri ce erau pentru afacerea sa și a lui Dima Victor separat. A fost nevoie de adus marfa în 2 containere și în 2 rate, însă au fost achitate containerele în avans, așa fiind condițiile prevăzute din China. Când a venit primul container cu marfa, a propus-o spre vânzare, însă era perioada când începuse a se închide comerțul stradal din jurul pieței centrale și clienți erau mai puțini, așa cum nu puteau activa marfa era sezonieră și dacă nu o vindea în acea perioadă, trebuia să fie vândută în următorul sezon. În cazul în care nu o comercializa în acel sezon, trebuia să aștepte până la următorul sezon dar era mult timp. Astfel a convenit cu Dima Victor să vândă marfa la un preț mai mic. A realizat acea marfa la un preț mai mic. Aducând al 2-lea container a văzut că ciorapii pentru bărbați erau mărimea 38, însă la noi în Moldova, bărbații au mărimea la picior mai mare. În acest mod lucrurile s-au îngreunat de tot, nefiind posibil de vândut produsul. Marfa nu se vindea, iar dobânda și banii împrumutați urmau să fie întorși. Marfa în acel timp stătea în depozit. Așa cum cantitatea era mare, Dima Victor s-a speriat, nu mai venea pe la depozit, doar îl telefona și-i spunea să vândă în cantități mari marfa, însă acest lucru nu era real. Astfel a făcut cunoștință cu persoanele de la care Dima Victor a împrumutat bani și anume Leahu Vladimir, Josan Gheorghe și alții. Era telefonat de Dima Victor care-i zicea să le dea dobânda lunară persoanelor date, însă marfa nu se vindea, acesta fiind depozitată. Neavând ieșire din situație, din considerentul că persoanele veneau după bani, le dădea bani din afacerea sa, așa cum afacerea comună cu Dima Victor nu era prosperă. Plătea circa 3500 de dolari dobândă pe lună, banilor împrumutați de Dima Victor de la diferite persoane, inclusiv Leahu Vladimir. Totodată întorcea suma de bani luați cu împrumut pe termen scurt de către Dima Victor de la diferite persoane. A relatat că Dima Victor nu se implica în situația creată, în scopul găsirii unei soluții, dar încerca de a inventa șmecherii, trimetea persoanele pentru a le returna banii. Îl deranja pe Dima Victor să facă și el ceva, căci altfel se înglodau de tot, iar răspuns primea să se descurce singur, din considerentul că nu mai dorește nimic, căci are probleme. Într-o zi el a telefonat de

către Dima Victor, care i-a solicitat ceva bani pentru apartament, din considerentul că divorța cu soția, însă în realitate cerea bani pentru distracții. A înțeles că situația e grea tare, a găsit singur careva bani, după care a plecat în China de unde a adus produse în încercarea de a găsi o ieșire din situația în care se afla. Situația în care se afla era dificilă, din considerentul că s-a adunat o sumă mare, care nu era ușor de returnat. Prietenii lui Dima Victor de la care a împrumutat bani, știau bine tot ce se întâmplă. A început a lucra mai intensiv pentru a le întorcea dobânda și le achita și din bani. Într-o zi a fost telefonat de către Dima Victor care i-a comunicat că Leahu Vladimir își dorește toată suma de bani. În rezultat l-a telefonat pe Leahu Vladimir și au stabilit o întâlnire la Dima Victor acasă, în sect. Botanica. La întâlnirea ce a urmat Leahu Vladimir ia comunicat, că ar putea ceda banii pentru afacerea sa, căci la moment nu are urgent nevoie de ei și că îi poate folosi în schimbul dobânzii lunare. În acest sens l-a întrebat care e problema, căci oricum personal achita dobânda lunară, însă Dima Victor a solicitat să perfecteze o recipisă din numele său. Astfel, a acceptat propunerea de a întocmi o recipisă, fiind prea tânăr să evalueze corect situația. Nici nu putea să intre în conflict cu Leahu Vladimir, din considerentul că acesta avea influență mare asupra persoanelor ce activau în piața centrală, fiind un timp îndelungat șef de Post. A continuat să-i achite dobânda lunară lui Leahu Vladimir. La acel moment dispunea de 3 loturi de teren în or. Durlești, astfel i le-a propus lui Dima Victor pentru restul banilor care ar fi rămas investiți în marfă, dar și pentru a încheia orice obligație care o mai avea. Valoarea loturilor era mai mare decât banii ce i-a investit Dima Victor în afacere, respectiv i-a propus să achite diferența. Astfel, căzând de acord, au decăzut toate obligațiile avute față de Dima Victor. Au rămas doar obligațiile asumate față de Leahu Vladimir, însă așa cum acesta era mulțumit ca banii să fie oferiți cu dobândă lunară așa și a rămas. Din acel moment și până în recent nu mai știa nimic despre Dima Victor, dar a rămas uimit când a văzut plângerea la poliție din numele lui, precum că îi datorează bani și mai uimit a fost când a văzut că toate plângerile ce se examinează în această cauză, la poliție, au apărut o dată. Ca rezultat al declarării nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit pe numele său în cauză penală, unde Leahu Vladimir figura în calitate de parte vătămată, în cauza ce se examinează la moment aici. După ce a fost arestat în prezenta cauză penală și escortat la anchetator, stând în biroul anchetatorului, în sect. Buiucani, fiind prezent și avocatul, anchetatorul ia comunicat că cineva vrea să vorbească. Fiind condus în coridor, acolo se afla Dima Victor, uimit l-a întrebat ce se întâmplă, acesta a comunicat că Leahu Vladimir face mare gălăgie și și-a activat toată puterea ca să returneze banii și că-i cerere de la ei, precum că nu a fost achitat de mult timp dobânda și că Leahu Vladimir l-a impus pe Dima Victor să scrie plângere pe această sumă. Dima Victor i-a mai comunicat că Leahu Vladimir nu v-a lăsa așa lucrurile, iar până nu vor fi returnați banii v-a sta închis.

Cu referire la prejudiciul cauzat părții vătămate Dumitraș Victor, a declarat că, îl cunoaște pe Dumitraș Victor din anii 2005 - 2006, când acesta i-a devenit client procurând fețe de masă din silicon și polietilenă importate din China. Dumitraș Victor vindea produsele în piața centrală, având acolo un punct de comerț. Inițial procura în cantități mici produsul, din considerentul că abia a începuseră activitatea, ori că a avut careva probleme, fiind deținut în penitenciar și eliberat din serviciu și anume din Organele de Poliție. Ulterior fiind mulțumit de cum merg lucrurile a mărit comanda rugând să-i ofere numai lui acest produs. Așa cum la acel moment nu erau mulți importatori la acel produs. Totodată, avea un asortiment mic a acestor produse, nu avea toate modelele. Pentru a le procura mai multe, ele erau condiționate de Chinezii, prin comandă în avans cu aproximativ 2 luni înainte ca fabrica să le producă. A comunicat că la acel moment comanda ce dorea să o facă Dumitraș Victor era de o sumă mare 35 000 dolari. De la început nu a vrut să o ia așa cum Dumitraș Victor nu dispunea de acești bani, însă Dumitraș Victor insistă, menționând că se va descurca. A relatat că Dumitraș Victor i-a transmis o primă tranșă de 7000 dolari, ulterior 10000 dolari mai târziu câte 1000-2000 de dolari. A relatat că cu Dumitraș Victor a convenit ca marfa să fie împărțită în partide, în mai multe containere, așa cum marfa era într-o cantitate mai mare decât locul lui de comercializare și nu avea unde să o depoziteze. Prima partidă din ce își amintește a fost adusă în de 10000- 12000 dolari, produsul fiind luat de către Dumitraș Victor. La ce-a de-a doua partidă Dumitraș Victor i-a comunicat că nu se mai ocupă cu afacerea dată, iar din spusele lui a început o nouă activitate cu țigări și că nu are timp să se ocupe de aceste produse și a lăsat pe cineva la locul de comercializare a lui, dar persoana nu s-a descurcat și l-a rugat să vândă produsul dat așa cum el era mereu în deplasări și nu era pe loc. A convenit cu Dumitraș Victor să caute un alt client al acestui produs, acest proces a durat ceva timp, și ca să nu fac griji de banii investiți de Dumitraș Victor în acest produs, așa cum el dispune de necesarul afacerii pe care el deja o avea, și pentru a nu insistă să ia el produsul, urma să rămână produsul la sine iar cu banii ce au fost investiți urma să se clarifice ulterior, iar în caz că Dumitraș Victor va avea nevoie de careva sume bănești pentru o zi - două, urma să-l susțină pentru a fi totul bine. Într-o zi a fost telefonat de către Dumitraș Victor care a solicitat suma de 200 000 lei, iar în situația în care dispunea de euro pierdea la curs din spusele lui Dumitraș Victor. I-a transmis lui Dumitraș Victor suma de 200 000 lei, iar când i-a adus înapoi, au avut o discuție referitor la acești bani și anume i-a comunicat lui Dumitraș Victor că în cazul în care solicită brusc sume de bani, nu e simplu de a-i dobândi. Dumitraș Victor l-a asigurat că totul v-a fi bine. A mai discutat cu Dumitraș Victor referitor ca această sumă de bani să rămână la procente, pe un termen lung, discuția având loc în anii 2007 - 2008. În acel moment Dumitraș Victor i-a mai oferit suma de 10 000 de dolari, spunând să-i păstreze din considerentul că activează într-o afacere

ilegală, unde este riscul a fi confiscați. Dumitraș Victor i-a transmis banii și au convenit ca să-i folosească, iar în schimb v-a achita o dobândă. După o perioadă, a încercat să-l găsească pe Dumitraș Victor pentru a-i achita dobânda, însă ultimul i-a comunicat că nu se află pe loc și să nu-și facă griji în acest sens, că se vor clarifica. În perioada anului 2009, s-a întâlnit cu Dumitraș Victor, căruia i-a scris o recipisă în mașina sa, unde și au convenit că suma respectivă o v-a păstra până în anul 2012. Suma împrumutată de la Dumitraș Victor era în mărime de 30 000 dolari, iar în urma calculului cu dobândă se primea suma de 70 000 dolari. Astfel, a întocmit o recipisă într-un singur exemplar, în care a fost indicată suma de 70 mii dolari, care urmează să o returneze până în 2012. În momentul întocmirii recipisei nu a mai participat nimeni, doar de Dumitraș Victor, iar martorii care au fost prezenți în sala de judecată, i-a văzut pentru prima dată. În coridorul Judecătoriei Buiucani, mama lui Dumitraș Victor s-a apropiat de sine, întrebându-l dacă este sau nu prezent Ghimp Ion, moment ce l-a văzut și procurorul. 41. Cu referire la prejudiciul cauzat părții vătămate Leahu Vladimir, a declarat că l-a cunoscut pe Leahu Vladimir, prin intermediul moșului său Dima Victor, în legătură cu faptul că avea o înțelegere cu el privind importul unor mărfuri din China și comercializarea pe piața din Moldova, fără a forma o afacere comună, doar pe un segment anumit. Dima Victor a împrumutat de la Leahu Vladimir suma de 30 000 de dolari cu dobânda de 3% lunar. Pe Leahu Vladimir nu-l cunoștea, dar acesta nu a dorit să-i lase banii lui Dima Victor, din considerentul că acesta nu avea activitate și frecvența des locurile de distracție. A acceptat de a întocmi o recipisă lui Leahu Vladimir din numele său, în care a indicat că într-o perioadă de un an v-a returna suma de bani, însă de facto s-au înțeles că va avea un răgaz mai mare, așa cum Leahu Vladimir cunoștea bine situația. Tot atunci au convenit să facă tot posibilul să-i returneze suma de 10 000 de dolari lui Leahu Vladimir, din suma de 30 000 dolari, pentru ca să-și procure un automobil, ceea ce și a făcut în scurt timp, însă suma 20 000 dolari urma să o întoarcă mai târziu, oferindu-i lunar dobânda. În perioada anilor 2007-2008, Leahu Vladimir, i-a comunicat că un român i-a returnat suma de 10 000 dolari și în situația în acceptă îi poate oferi această sumă în împrumut pentru dobândă lunară. Leahu Vladimir a rugat să nu-i comunice lui Dima Victor, deoarece acesta îi solicită bani pentru a-și procura un tir. A acceptat suma de 10 000 dolari. Într-o zi, după ceva timp Leahu Vladimir i-a solicitat suma dobânzii, însă în rezultat i-a comunicat că la moment nu dispune de suma respectivă, din considerentul că importaseră mai multe mărfuri și urma să achite taxele vamale, precum și avea de suferit alte cheltuieli. Urma să revină la Leahu Vladimir cu un sunet în momentul când v-a aduna suma. Leahu Vladimir a reacționat foarte agresiv, insistând la o întâlnire, în urma întâlnirii Leahu Vladimir i-a reproșat că nu-l interesează greutățile sale și că trebuie să-i întoarcă la timp sumele respective. Până la acel moment Leahu Vladimir primea sumele respective

la timp. I-a comunicat lui Leahu Vladimir că afacerea este mai importantă decât interesele personale la acel moment. Datorită afacerii are venituri mari și trebuie să se respecte reciproc, iar în cazul în care nu este mulțumit, urmează să se adreseze la Dima Victor pentru a returna banii. La următoare întâlnire cu Leahu Vladimir, acesta a recunoscut că a exagerat la ultima întâlnire și că totuși dorește să fie prieteni. Leahu Vladimir i-a comunicat că vrea să-și inițieze și el o afacere într-un raion, solicitându-i susținere. În rezultat i-a comunicat că poate doar să-i ofere mărfuri spre vânzare. Atunci au convenit cu Leahu Vladimir că nu v-a solicita ceva timp dobânda, în schimbul ajutorului de a-și deschide un magazin. Leahu Vladimir nu a reușit să deschidă un magazin, deoarece pe acesta nu-l interesa o activitate legală. Ulterior cu Leahu Vladimir se vedeau rar, acesta doar prezentându-se la oficiu pentru a primi dobânda, astfel de situație a fost până circa în anul 2012, când au început greutăți financiare în activitatea sa, din considerentul că managerii și angajați în activitatea sa au predat o cantitate mare de marfa unor clienți pe care nu au achitat-o, dar și datorită unui client, care îi deveniseră concurent și care a făcut tot posibilul să falimenteze afacerea sa. La acel moment afacerea sa era lider pe piață, iar interesul celui alt oponent era de a rămâne singur pe piață. Din cauze independente de voința sa, din considerentul că clienții săi nu achitau marfa, din acțiunile neloiale ale concurentului prin reclamare în instanțele de judecată, procuratură, au condus la falimentarea companiei ce o conducea. La acel moment despre toate acestea lucruri cunoștea Dima Victor și Leahu Vladimir. În acea situație Leahu Vladimir se indigna, însă nu putea să schimbe mersul lucrurilor. După ce a fost încetat un dosar penal pornit pe numele său, a fost nevoit să părăsească țara, în căutarea unor surse de venit, deoarece avea datorii și dorea să le returneze. Din acest motiv a plecat la Moscova, din considerentul că aceasta era unica zonă unde putea să obțină ceva rezultate, cunoscând limba, iar în rezultat nu a reușit. În urma discuțiilor cu părinții a înțeles că este căutat de către colaboratorii poliției și probabil a fost anunțat în căutare. Astfel a decis să se prezinte la organele de poliție din Federația Rusă, unde imediat a fost reținut și ținut în arest în Federația Rusă, iar ulterior extrădat în Republica Moldova. A fost presat și amenințat din toate punctele de vedere, așa cum avea datorii nicidecum nu a amăgit pe nimeni prin șmecherii și alte prostii. Ba din contra a dat mereu de la sine pentru a ameliora orice situație. Posibil din aceste considerente a și falimentat. La Moscova a fugit nu din considerentul că avea datorii. Persoanele căror le datora sume de bani cunoșteau situația sa și de nenumărate ori a vorbit cu aceștia, chiar și în perioada când se afla la Moscova. Persoanele căror le datora bani doreau să se achite la moment cu ei, considerând că dispune de bani, însă nu vrea să le returneze. A fost șantajat de către Leahu Vladimir și anume că va depune o plângere la poliție, însă la acel moment nu dispunea de careva sume bănești, care ar putea să le fi returnat. În final a declarat că nu a avut scopul de a amăgi pe cineva, toți

banii ce i-a împrumutat au fost investiți în afacere. Toți acești ani a plătit dobândă regulat și s-a atârnat cu stimă față de creditori. Nu a negat niciodată că a împrumutat bani și își dorește să-i întoarcă, însă din anul 2012 are mari dificultăți, aflându-se în penitenciare, prin judecăți, astfel nu mai dispune de oportunitatea de a mai face și bani. A luat bani cu împrumut de la Dumitraș Victor, aproximativ 30 000 de dolari care au fost transmiși în anul 2005-2006, iar abia în anul 2007 au convenit ca aceasta suma să fie considerată în calitate de împrumut cu achitarea unui procent lunar. Recipisă a perfectat-o în anul 2009, în care a fost indicată suma de 70 000 dolari, care includea suma de 30 000 dolari împrumut și 40 000 dolari dobândă. În 2009 a împrumutat de la Josan Gheorghe suma de 10 000 dolari, recipisă a fost perfectată ulterior peste câteva luni pentru suma de 10 000 euro, iar ulterior a mai fost perfectat o recipisă în care a fost indicată suma de 5000 euro care constituiau dobânda ce urma să fie achitată în următorii doi ani. Referitor la Leahu Vladimir, suma de 20 000 nu a împrumutat-o personal, dar a preluat-o de la Dima Victor, ca datorie. Tot Leahu Vladimir i-a transmis suma de 10 000 dolari în anul 2007, recipisă însă a fost întocmită pe datoria de 30 000 dolari ca datorie și 10 000 dolari procentul. Față de Dima Victor, nu are nici o datorie, doar a preluat datoriile lui Dima Victor și a achitat și procentele datoriilor sale din 2005 până în 2010. Sumele împrumutate au fost investite în afacere și anume în compania SRL „NIGICOM”. Compania a fost fondată în anul 2005, fiind fondator până în anul 2013. În toată această perioadă compania a activat. Dobânzile care le achita pentru împrumuturi au fost achitate din veniturile companiei. Compania în perioada anilor 2011 - 2012 s-a confruntat cu mari dificultăți. Datorită lui Braga Vitalie, care acționa în detrimentul companiei sale, au fost blocate conturile companiei, iar marfa care urma să fie importată a fost blocată în port. Lui Leahu Vladimir i-a achitat din anul 2005 până în anul 2009 dobânda lunară pentru împrumut. Marfa destinată lui a fost importată prin intermediul companiei SRL „NEIGICOM”. Dumitraș Victor a beneficiat de marfa în valoare de 12 000 dolari. Din considerentul că Dumitraș Victor nu avea firmă, marfa a fost livrată fără să fie întocmite careva acte. Nu ține minte dacă a fost întocmit un act de primire predare. Recipisă în care era indicată suma de 70 000 dolari a scris-o o singură dată. Bani de la Dumitraș Victor i-a luat aproximativ în 2007. Împreună cu Dumitraș Victor au convenit ca suma de bani să rămână ca datorie, tot atunci au convenit la o dobândă de 3% lunar. În anul 2009 a întocmit recipisă în care a fost indicată suma de 70 000 dolari, care includea datoria de bază și dobânda pentru perioada în care banii s-au aflat în posesia sa. S-a aflat în Federația Rusă în perioada anilor 2013 - 2015, iar motivul plecării a fost căutarea surselor de venit pentru restituirea datoriilor. Bani menționați în declarație au fost incluși în compania SRL „NEIGICOM” sub formă de venit de la fondator;

V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul Ghimp Ion a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, a primit de la părțile vătămate bani, dar nu corespunde modul cum au fost luați banii, sumele, între el și Josanu Gheorghe era o interacțiune, el lua bani pe rând, a luat mai multe sume. El a luat 10 000 dolari și 5 000 doalari procente. Nu a restituit banii pentru că a intrat în dificultăți. Compania și-a încetat activitatea. Recipisa a întocmit-o după o perioadă. Achita 2-3 % lunar. Recipisa e din anul 2007-2009. Nu poate spune concret data. Josanu Gheorghe lucra la schimb valutar. Ei schimbau des bani la el. În multe cazuri lăsa bani, schimba valută. Lui Dima Victor nu are de dat nimic, dar el spune că suma de 10 000 dolari trebuie să îi dea. Lua bani de la el, au fost unele partizi de marfă, el era partener. În anul 2005 ei au avut minus mare pe partizile de marfă, el a luat asupra lui toată datoria. Ei ambii au investit bani pe marfa luată din China. Când a venit în Moldova din China, care au întârziat, erau produse pentru Anul Nou, dar au ajuns după. Dima Victor a spus că atunci a rămas suma de 10 000 dolari, dar nu a rămas nimic. El a luat aceste datorii asupra lui. Dima Leahu a luat bani de la Leahu Vladimir, dar el a luat datoria asupra lui. A transmis lui Dima Victor loturi de teren, loturile el le-a procurat și proprietarii au scris loturile direct pe numele lui Dima Victor. Aceste loturi i le-a dat nu pentru aceste 10 000 dolari. Nu cunoaște cum a format această sumă. Pe Adam Ion nu îl cunoaște. El în aceste lucruri nu a fost implicat niciodată. El ara un prieten de a lui Dima Victor. Pe Leahu Vladimir îl cunoaște din anii 2002, prin intermediul lui Dima Victor. Banii de la Leahu Vladimir a primit numai 10 000 doalri. Restul sumei de 20 000 dolari. Dima Victor a luat această sumă de 20 000 dolari, dar el și-a asumat această datorie. Dima Victor a investit acești bani în marfă. El a obținut de la Dima Victor 20 000 doalari. Care erau a lui Leahu Vladimir. El a scris recipisă de 30 000 dolari. Dima Victor dorea să împrumute Leahu Vladimri bani. El întorcea bani lui Leahu Vladimir procente pentru banii împrumutați. Între ei recipise nu se prea scriau, doar când el avea dificultăți atunci a început a scrie recipise. El a primit în diferite etape bani de la Dumitraș Victor. Prima dată el a comandat produse, de 20 000 dolari. El a adus produse de care a comandat. El a început a lucra cu țigările. A spus să le vândă el cumva și o să îi întoarcă banii. Așa și a rămas. Într-o măsură s-au vândut aceste fețe de masă. El îi aducea bani să stea la el, el lucra cu acești bani. Achita procente pentru că se folosea de acești bani. Asta a fost în 2005-2007. A întocmit recipisă cu suma de 30 000 dolari. Nu a întors suma dată, deoarece lui Dumitraș Victor nu îi mai trebuiau acei bani, el nu avea posibilitatea să îi întoarcă, dar îi dădea procente. În 2005-2013 el a luat bani de la Dumitraș Victor, 30 000 euro el banii care el a luat bani și 40 000 dolari erau dobânzile

acumulate. A întocmit recipisă de 70 000 dolari. El a întocmit recipisă de 70 000 dolari benevol. A vorbit cu el 2 zile în care insista să întocmească recipisă. Mărfurile din China le aducea ca persoană juridică, SRL „Neigi COM”. Prima dată când a plecat în China nu era înființată compania, ea a fost înființată după câteva luni. Banii au ajuns în China prin intermediul altei companii, care se ocupau cu transport. El a avut înscrisuri, dar toate s-au pierdut. Întreprinderea nu deconta bani pentru procente. Ducea evidența de la cine și câți bani lua într-un carnet. Le-a depozitat într-un loc și nu le mai găsește. O dată a întocmit resipisă în mașină. Careva procente au fost restituite, ducea și soției careva bani. Nu a achitat toate dobânzile acumulate. A plecat din Federația Rusă pentru a găsi soluție să poată restitui banii. A plecat în Federația Rusă în anul 2013. A primit banii de la Dumitraș Victor în anul 2005. Nu a achitat în toată această perioadă, deoarece el este mereu în instanțe de judecată. El este blocat complet. Nu recunoaște că a semnat recipisa cu cerneală care dispare peste un timp scrisul. Recunoaște recipisa de 2 500 euro. Nu își amintește pentru ce a luat 2 500 euro.

6.2.1. *Cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Ghimp Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (1), art. 190 alin. (5), 190 alin. (5), 190 alin. (5) Cod Penal, acuzatorul de stat a administrat și a prezentat instanței de judecată, următoarele mijloace de probă:*

*-declarațiile părții vătămate Josanu Gheorghe, care în instanța de fond a declarat că, îl cunoaște pe Ghimp Ion *****de mic copil. Sunt băștinași din același sat, din s. Ciorăști r-nul Nisporeni. Se cunosc bine, fiind în relații prietenești. În 2009 luna iunie, Ghimp Ion *****s-a adresat pentru a-i împrumuta suma de 15 mii euro. Nu tine minte în ce circumstanțe a fost formulată solicitarea lui Ghimp Ion *****de a-i împrumuta bani. I-a acceptat cererea lui de a-i împrumuta bani, respectiv, i-a transmis 15 000 euro. Când i-a dat banii nu ține minte exact și nu știe exact unde i-a transmis, dar îi pare că la Sculeanca. Banii au fost transmiși integral, cash, în lipsa cărorva persoane. A semnat două recipise, una pe suma de 5000 euro și alta pe suma de 10 000 euro, pe motivul că Ghimp Ion *****a zis că nu va putea întoarce toți banii odată, iar termenele de reîntoarcere a banilor au fost diferite. I-a împrumutat banii pe o lună, din ce își amintește, i-a spus că are nevoie de acești bani, fie pentru devamarea mărfii, sau pentru achitarea mărfii ce urma să o importe din China. Ambele sume de bani urma să-i restituie în decurs de o lună. Știa faptul că Ghimp Ion *****se ocupa cu aducerea mărfurilor din China, pe care probabil și o vindea. Ghimp Ion Vasile, din banii nu i-a restituit până la moment nici un ban, recipisele în originar sunt acasă. Nu s-a adresat în judecată din 2009 până la moment, cu careva cereri de încasare a datoriei, deoarece Ghimp Ion *****îi spune că îi va întoarce banii. Ghimp Ion *****nu a negat că a luat bani. După ce a expirat acea lună de zile Ghimp Ion *****s-a apropiat și i-a zis că va aduce marfa pe care o va vinde și mai apoi îi va reîntoarce banii. Nu cunoștea dacă în acea lună a fost*

sau nu adusă marfa. Nu l-a întrebat despre acest fapt. După acea lună, a mai discutat cu el și Ghimp Ion *****i-a zis că nu are bani, cum o să aibă o să îi returneze. Când se întâlneau nu au stabilit nici o dată anumită pentru a-i reîntoarce banii. Ghimp Ion *****nu răspundea la telefon, iar din spusele unor persoane a înțeles că este plecat din țară. Nu a fost contactat de către Ghimp Ion *****în perioada când acesta s-a aflat peste hotare. Când a împrumutat banii nu a fost stabilită pentru dobândă. Nu a fost indicat motivul pentru care i-a împrumutat banii lui Ghimp Ion Vasile. Ghimp Ion *****a consemnat o recipisă, aplicând semnătura și ștampila firmei lui. Știa că Ghimp Ion *****avea depozit și magazin pe str. Armeană colț cu str. Columna, în or. Chișinău, unde vindea jucării. Ghimp Ion *****s-a adresat la el să-i împrumute bani deoarece se cunoșteau, fiind din același sat. Anterior transmiterii sumei de 15000 euro, nu i-a mai împrumutat sume de bani lui Ghimp Ion Vasile. În anii 2012-2013, a aflat că Ghimp Ion *****este plecat peste hotarele țării. S-a adresat în anul 2017 luna ianuarie-februarie, la sectorul de poliție Buiucani, pentru a-și recupera banii. Nu sa adresat în instanță, deoarece după ce Ghimp Ion *****după ce a revenit de la Moscova i-a comunicat că-i va reîntoarce banii. Nu poate să răspundă la întrebarea de ce nu s-a adresat la poliție până în 2017. Nu a pus la îndoială motivul pentru care i-a împrumutat banii lui Ghimp Ion Vasile. Nu cunoaște dacă Ghimp Ion *****după ce i-a împrumutat banii, ar fi avut careva probleme cu firma; (f.d. 75, vol. V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partea vătămată Josanu Gheorghe a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, pe inculpat îl cunoaște, la moment nu sunt în nici o relație. Pe Ghimp Ion îl cunoaște, sunt dintr-un sat Ciorăști, raionul Nisporeni, îl cunoaște cu mult înainte de evenimente. Nu ține minte în ce an, aproximativ 2007-2008, s-a apropiat de el și a cerut împrumut de 15 mii de euro și i-a scris două recipise, una de 5 mii de euro și una de 10 mii de euro. În luna iunie, anul nu ține minte, i-a spus că îi întoarce peste o lună. Pe urmă a spus că nu îi are și o să i le întoarcă. Banii trebuiau să fie întorși în 2 tranșe, în 10 mii de euro apoi în 5 mii de euro. Banii nu au fost întorși, ca să-i întoarcă banii dintâi s-a adresat la Ghimp Ion, apoi la poliție. Ghimp Ion a motivat că la monument nu are banii și o să îi întoarcă mai târziu. De la momentul evenimentului până azi Ghimp Ion nu a întors nimic. Ștampila aplicată îi aparține lui Ghimp Ion pe recipisă, el nu avea buletin și a aplicat ștampila. Nu a comunicat pentru ce are nevoie de bani. I-a mai dat bani în împrumut până la moment însă i le-a întors. El spunea ca activează ca fondator la o întreprindere, nu a intrat în detalii. Nu ține minte locul unde au fost oferți banii. Plângerea a depus-o la inspectoratul de poliție Buiucani. Reieșind din faptul ca Leahu s-a adresat la IP Buiucani s-a adresat și el. Nu ține minte în ce an a depus plângerea. Recipisele au fost întocmite de către Ghimp Ion ulterior transmiterii

banilor. El l-a crezut pe cuvânt și la cererea sa a fost cerută perfectarea recipisei, deoarece el nu a întors banii la termenul convenit. Nu ține minte pentru ce a solicitat banii pentru că era mult timp în urmă. Cunoaște că Ghimp Ion avea afaceri cu jucării din China. Nu i-a comunicat pentru ce are nevoie de bani. Sumele de 5 mii de euro și 10 mii de euro au fost date odată de către el, i-a scris 2 recipise și i-a comunicat că nu poate sa întoarcă tot odată. Nu cunoaște de ce Ghimp Ion s-a adresat anume la el.

*-declarațiile părții vătămate Dima Victor, care în instanța de fond a declarat că, Ghimp Ion *****este feciorul surorii sale. Prin anul 2007 - 2008, aproximativ, Ghimp Ion *****i-a propus să lucreze împreună și anume să importe mărfuri împreună din China. Această colaborare urma să se realizeze prin intermediul firmei lui „Neigicom”, astfel a acceptat propunerea lui Ghimp Ion Vasile. Pe parcursul a doi ani i-a transmis bani, care îi împrumuta de la persoane fizice. Ghimp Ion *****i-a propus relații de parteneriat doar din considerentul de a investi bani în afacere. Personal nu s-a ocupat de vânzări, sau import, cu aceste lucruri s-a ocupat Ghimp Ion Vasile. Banii transmiși lui Ghimp Ion *****au fost în calitate de investiții, iar suma aproximativă este de 80-90 mii euro. Pe parcursul a doi ani nu a primit bani ca profit din afacere. Pe parcursul perioadei în care a investit în afacere, s-a bazat pe încrederea lui Ghimp Ion Vasile. În această perioadă a fost în depozit și a văzut lucruri aduse din China, cum ar fi jucării. Produsele importate din China le vindea în piața centrală, unde avea un butic, precum în depozitul situat pe str. Armeană. Înțelegerea inițială a fost că în situația în cazul în care afacerea va suporta pierderi, urmau să întoarcă banii oamenilor de la care au împrumutat. După doi ani de investiție și fără profit, i-a propus lui Ghimp Ion *****să vândă marfa pentru a întoarce banii ce erau datori, însă Ghimp Ion *****i-a comunicat că nu-și dorește acest fapt, comunicându-i că urmează să vândă marfa de sine stătător. Urma să vină în locul său un investitor ce urma să investească mai mult de 70 mii euro. La solicitările sale i-a fost restituită o sumă de bani, însă nu în totalmente, urma să mai returneze suma de 20 000 euro, care la acel moment constituia echivalentul a 30 000 dolari. Din ultima discuție cu Ghimp Ion Vasile, care a avut loc aproximativ patru ani în urmă, ultimul i-a comunicat că îi v-a întoarce suma de 20 000 euro, ulterior după ce v-a întoarce datoriile altor persoane. Tot la acea discuția i-a solicitat să returneze măcar suma de 10 000 euro, din considerentul că cunoștea de situația lui grea. Nici suma de 10 000 euro nu a returnat-o. Ulterior a declarat că banii care i-a oferit pentru dezvoltarea afacerii nu erau banii săi, dar erau bani împrumutați de la alte persoane. O parte din banii pe care i-a investit în afacere au fost împrumutați în baza încrederii, iar pentru altă parte a banilor a întocmit recipise. Banii nu erau transmiși lui Ghimp Ion *****în baza unor recipise sau a altor acte. Îi transmitea banii lui Ghimp Ion *****în oficiul ultimului, iar ultima tranșă de 10 000 euro a fost în sectorul Buiucani, pe*

strada Alba Iulia or Calea Ieșilor. Știa că Ghimp Ion *****importa marfă din China. Profitul urma a fi împărțit în jumătate. Nu a obținut nici un venit, doar a investit. Din partea lui Ghimp Ion *****au fost expresii de genul că ar mai avea nevoie de 100 000 euro, însă i-a comunicat că nu mai dorește să se implice. Au trecut mulți ani, Ghimp Ion *****i-a dat 3 loturi de pământ în valoare de 40 000 euro, astfel nu-și aduce aminte cu certitudine dacă era suma de 10 000 dolari sau 10 000 euro. Ulterior a declarat că au fost 10 000 euro, dar nu 10 000 dolari. Persoanele de la care a împrumutat banii, personal i-a întors. După ce Ghimp Ion *****i-a comunicat că nu mai are de unde să-i întoarcă banii înapoi, a înțeles de la cumetrii săi că Ghimp Ion *****împrumuta direct bani de la Leahu Valentin și Josanu Gheorghe. La moment pretinde suma de 10 000 euro. Îl cunoaște pe Josanu Gheorghe deoarece sunt dintr-un sat. Din banii transmiși lui Ghimp Ion *****au fost și bani împrumutați de la Josanu Gheorghe, care i-a întors după ce a primit bani de la Josanu Gheorghe. În ultimii trei, patru ani, Josanu Gheorghe tot îi spune că Ghimp Ion *****îi este dator și nu întoarce datoriile. Nu cunoaște ce sumă de bani Ghimp Ion *****a împrumutat de la Josanu Gheorghe. La moment solicită suma de 10000 euro, adică ultima tranșă care i-a transmis-o lui Ghimp Ion Vasile. Posibil s-ar fi înțeles cu Ghimp Ion *****să-i întoarcă lui Leahu Vladimir o sumă de 20 000 euro, din suma de 90 000 euro. Din suma de 80 000 - 90 0000 euro care i-a oferit-o lui Ghimp Ion *****pentru investiții 20 000 euro i-a luat cu împrumut de la Leahu Vladimir. Nu ține minte dacă i-a fi întors lui leahu Vladimir înapoi 20 000 euro;

(f.d. 81,

vol. V)

-*declarațiile părții vătămate Dumitraș Victor*, care în instanța de fond a declarat că, cu Ghimp Ion a făcut cunoștință aproximativ în anul 2006 prin intermediul unui cunoscut comun pe nume Vitalie Braga care i l-a prezentat ca o persoană ce importă diferite mărfuri din China. În acel timp avea o tarabă unde comercializa diferite articole ceea ce ține de bucătărie. Ghimp Ion *****a fost la piață la el de câteva ori, unde i-a comunicat că marfa pe care o comercializează o poate importa din China la un preț mai avantajos decât o importa din Ucraina. În urma unei analize și unui calcul, i s-a părut oportună propunerea care i-a oferit-o Ghimp Ion Vasile. Astfel, l-a apelat pe Ghimp Ion Vasile, cu care a calculat că lotul de marfa de care are nevoie era la un preț de 70.000 euro. Neavând suma întreagă, a luat de la părinți și de la un tovarăș de al său câte 10.000 de euro de la fiecare. Astfel, a fixat o întâlnire cu Ghimp Ion *****pe strada Bănulescu - Bodoni în apropierea gheretelor cu flori. La întâlnirea cu Ghimp Ion *****unde i-a înmănat suma de 70 000 euro, a fost însoțit de mama sa, Dumitraș Valentina și de un prieten, Rușica Oleg. Transmiterea banilor a avut loc în fața mașinei și în prezența mamei și a prietenului. I-a solicitat lui Ghimp Ion *****să-i scrie o recipisă, ultimul a acceptat și a scris recipisa în care a indicat că i-a dat banii pentru

a aduce lotul cu marfa solicitat din China. Peste aproximativ câteva luni Ghimp Ion *****i-a importat din China fețe de masă, însă i-a adus marfa de altă calitate și de alt conținut. Din discuții au convenit ca marfa dată să o comercializeze Ghimp Ion Vasile, iar ulterior acesta urma să importe marfa solicitată. Ghimp Ion *****nu a mai importat marfa solicitată, invocând din diferite motive. Până în momentul actual nici banii nici marfa solicitată nu a primit-o. Cu Ghimp Ion *****au mai avut întâlniri, unde ultimul îi comunica că situație se va clarifica. A susținut că punctul culminant a fost că Ghimp Ion *****a plecat peste hotare, probabil în Federația Rusă de unde a fost telefonat de către Ghimp Ion *****o dată, unde ultimul i-a mai confirmat că situația se va clarifica, însă după aceasta s-a pierdut contactul cu el. După aceasta a aflat că Ghimp Ion *****este dator cu bani la mai mulți oameni. Recipisa întocmită la momentul transmiterii banilor în 2006 a lăsat-o la păstrare la mamei sale, însă la moment aceasta nu o găsește fiindcă a pus-o într-o carte. Cu recipisa dată nu s-au adresat în instanța de judecată, în ordine civilă. Din discuții cu Ghimp Ion *****a înțeles că acesta importa din China prin intermediul unui SRL „NEIGICOM”, cu sediul pe str. Armenească vis-a-vis de Procuratura Municipală. A fost personal la SRL „NEIGICOM” de mai multe ori, unde angajații au confirmat că Ghimp Ion *****se ocupă cu importul mărfurilor. Nu își amintește cu certitudine cum a motivat Ghimp Ion *****faptul că a adus marfa de altă calitate ce nu corespundea solicitării sale, dar din câte își amintește, acesta a motivat prin faptul că fie a înțeles greșit fie că producătorul a expediat altă marfa decât cea solicitată. Ghimp Ion *****până la momentul actual nu a restituit nimic din suma de 70.000 de euro, astfel această sumă o apreciază ca prejudiciu cauzat. A constatat faptul că marfa adusă nu este cea solicitată, prin faptul că a văzut marfa care i-a adus-o Ghimp Ion Vasile. Cunoaște despre faptul că Ghimp Ion *****în special importa jucării din China, însă aducea și produse de uz casnic. Suma de 50.000 de euro care i-a dat-o lui Ghimp Ion *****erau bani personali, iar suma de 20.000 de euro erau împrumutați de la mama sa și de la un prieten de al său. Nu are o confirmare legală că a deținut suma de 50.000 euro. Recipisa a fost întocmită imediat după sărbătorile de iarnă, în anul 2007, din momentul perfectării recipisei nu a primit nici o sumă de bani, nici de la SRL „NEIGICOM” și nici de la Ghimp Ion Vasile. A aflat că Ghimp Ion *****a început să aibă probleme de la Braga Vitalie, cel care i-a făcut cunoștință cu Ghimp Ion Vasile, care i-a comunicat că este parte vătămată în cadrul unui dosar penal, în care Ghimp Ion *****a fost recunoscut în calitate de învinuit, ultimului cauzându-i un prejudiciu de 6000 euro. Despre falimentarea companiei a aflat însuși de la Ghimp Ion Vasile. A fost la sediul companiei SRL „NEIGICOM” aproximativ 3 ani în urmă. Nu știe dacă firma mai activa deoarece avea o altă denumire. Nu s-a adresat în instanță de judecată în baza recipisei deoarece se întâlnea permanent cu Ghimp Ion Vasile, unde ultimul îi spunea că are rețineri, întârzieri de import a mărfii, ceea ce cauza

pierderi, la fel i-au fost confiscate două containere pentru neachitarea taxei vamale, prin urmare, avea probleme cu banii. Nu cunoaște dacă mai activează compania SRL „NEIGICOM”, știe doar că înainte de plecare peste hotare Ghimp Ion *****a vândut lotul de marfa ce îl avea, încăperile firmei erau în arendă, și din considerentul că Ghimp Ion *****nu dispunea de un careva imobil, nu a văzut rost de a se adresa în instanța de judecată. În momentul în care s-a înțeles cu Ghimp Ion *****să-i importe lotul de marfa intermediul firmei sale, s-au înțeles că răspunderea financiară o poartă personal Ghimp Ion Vasile. A menționat că banii transmiși lui Ghimp Ion *****a fost ca de la persoană fizică, nu au încheiat un contract de livrare a mărfii din motive că nu se gândise în acel moment de consecințe, menționând că recipisa reprezintă în sine un document. Ghimp Ion *****a adus câteva cutii din marfa care urma să o înmâneze lui Dumitraș Victor la SRL „NEIGICOM”. Nu a verificat actele pe mărfuri din motiv că nu a apărut necesitatea, deoarece, aceste mărfuri nu îl interesau. Nu își amintește cât timp a mai activat la piața centrală după ce i-a transmis banii lui Ghimp Ion Vasile. La moment desfășoară o altă activitate care nu este legată de aceleași mărfuri. La faza urmăririi penale a depus declarații la IP Buiucani. Cu procurorul nu este în nici o relație, nu a fost niciodată la el în birou. Cu organul de urmărire penală nu a avut nici o înțelegere. În momentul transmiterii banilor Ghimp Ion *****nu a venit cu propunerea să oficializeze printr-un contract înțelegerea acestora. Ghimp Ion *****nu i-a prezentat vreun careva act care să confirme că banii transmiși au fost depozitați în contul SRL „NEIGICOM”;

(f.d. 30, 31, 165, 166, vol.

V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partea vătămată Dumitraș Victor a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, pe inculpat Ghimp Ion îl cunoaște la moment nu sunt în nici o relație, până la momentul evenimentului erau în relații comerciale. La momentul întocmirii recipisei în sumă de 70000 Euro, Ghimp Ion a scris-o cu un pix care dispăre cerneala, chestiunea dată a depistat-o ulterior. Textul a dispărut în totalitate. După care l-a sunat și i-a comunicat despre faptul dat. El a comunicat că a procedat în așa mod, deoarece ca și cum că a fost impus de către dânsul, precum că pentru Ghimp Ion a fost o jignire să scrie recipisă. El a refuzat să scrie altă recipisă. După care i-a comunicat că are marfă în port la Odessa și după ce o comercializează îi

întoarce banii, dar pentru asta are nevoie să-i împrumute suplimentar încă 2500 de euro, după care a solicitat să scrie recipisă și plus recipisă de 70000 euro. A fost de acord să-i scrie recipisă de 70000 de euro. I-a mai împrumutat suma de 2500 de euro cu scopul de a scrie din nou recipisă de 7000 euro. Imediat după ce a scris recipisa de 70000 euro i-a predat-o mamei Dumitraș Valentina. El a depistat că a dispărut cerneala de pe recipisă, deoarece la acel moment locuia cu

mama. Nu ține minte peste cât timp Ghimp Ion, a scris a doua recipisă. A doua recipisă este anexată la materialele cauzei. Nu a comunicat în prima instanță despre recipisă, deoarece a uitat. Nu poate să comunice data când Ghimp Ion i-a scris a doua recipisă, după sau înaintea aducerii lotului cu marfă. Ghimp Ion înainte de a pleca în Rusia a vândut mărfurile care le comercializa. Cunoaște deoarece un cumătru Vitalie Radu a devenit asociat cu Ghimp Ion care până la urmă tot este parte vătămată împotriva lui Ghimp Ion. Dacă este fondator presupune că marfa era a lui Ghimp Ion. Nu a verificat niciodată documentele lui Ghimp Ion. După ce i-a dat suma de 2500 de euro și a semnat recipisa Ghimp Ion a dispărut, a rupt orice contact cu el. Recipisa a fost semnată la data când a primit banii. Ghimp Ion l-a sunat pe Skype și i-a comunicat că se va întoarce din F. Rusă și o să-i întoarcă datoria. Nu cunoaște cu ce anume se ocupa Ghimp Ion în Rusia, dar cunoaște că în pragul plecării a vândut totul. Aproximativ doi ani a trecut din momentul semnării a doua oară recipisă și până l-a telefonat pe Skype. Până la ziua de azi Ghimp Ion nu i-a restituit nimic. Termenul de livrare a mărfii era de 2-3 luni, dar totuși a fost cu întârziere de 2-3 luni. Când a expirat termenul i-a înaintat pretenții lui Ghimp Ion, dar totuși după încă 2-3 luni când i-a adus marfa, aceasta era de calitate proastă. El din start nu era de acord cu marfa dată.

-declarațiile părții vătămate Leahu Vladimir, care în instanța de fond a declarat că, cu Ghimp Ion *****nu îi este rudă. Pe acesta îl cunoaște aproximativ din anul 2004 - 2005 când acesta avea aproximativ 20 de ani. Îl cunoaște bine pe moșul lui Ghimp Ion *****pe nume Dima Victor, care este fratele mamei lui Ghimp Ion Vasile. Cu Ghimp Ion *****a făcut cunoștință prin intermediul moșului său, deoarece, mergeau împreună la biliard și vizitau cluburi de noapte. În acea perioadă, GHIMP Ion *****se ocupa cu comerțul, având mese în piața centrală și un depozit pe str. Columna 54 sau 56. Aproximativ în anul 2007, Ghimp Ion *****împreună cu moșul său Dima Victor au găsit o ieșire la China și intenționau să se ocupe cu comerțul angro cu mărfurile din China. Aproximativ în luna iulie-august sau posibil septembrie a anului 2007, Ghimp Ion *****la rugat să-i dea 20.000 de dolari în împrumut, cu dobândă de 2%. La discuție a mai participat Dima Victor și Bânzatri Dumitru. A acceptat să-i dea banii și peste câteva zile s-a întâlnit cu Ghimp Ion *****în sectorul Buiucani. La întâlnire erau doar ei doi, unde i-a transmis 20.000 de dolari, iar Ghimp Ion *****a întocmit o recipisă. Înțelegerea a fost că banii să fie întorși în decursul unui an. După ce a expirat anul, banii Ghimp Ion *****nu i-a întors, dar i-a comunicat că are la Odessa în containere marfa aproximativ în valoare de 100 000 - 150 000 de dolari. Deci, peste un an - un an și trei luni (adică în toamna anului 2008) după ce i-a dat banii, Ghimp Ion *****i-a spus că mai are nevoie de bani pentru ca să-și scoată containerele cu marfa de la Odessa sau Iliciiovsk. Din câte îmi amintește, Ghimp Ion *****l-a rugat să-i mai dea suma de 10 000 de dolari ca să-și scoată

containerele și să își realizeze marfa, iar după aceasta se va achita cu acesta complet. În rezultat, i-a transmis suma de 10 000 de dolari, și în acest caz Ghimp Ion *****a întocmit o recipisă. După ce i-a dat suma de 10 000 de dolari, Ghimp Ion *****a întocmit o recipisă precum că îi datorează suma de 30 000 de dolari, fiind indicat în recipisă un termen de un an pentru returnarea datoriei. Ulterior a purtat cu Ghimp Ion *****o discuție în privința la bani, totodată întrebându-l despre marfă, unde Ghimp Ion *****i-a comunicat că are probleme cu banca, cu vama și cu datornicii săi. Discuta cu Ghimp Ion *****în fiecare săptămână în legătură de bani, deoarece suma de 10 000 de dolari care i-a transmis-o a 2-a oară nu era a sa, ci era împrumutată de la Petru Teodor Martin, cetățean al României. Înțelegerea verbală cu Ghimp Ion *****a fost de a restitui banii cât mai repede, însă în recipisă era indicat că banii sunt oferiți pe un termen de un an de zile. După expirarea fiecărui an pentru care erau oferiți banii, îi întorcea recipisă veche lui Ghimp Ion *****și acesta întocmea o nouă recipisă. Așa a procedat până în anul 2012 când i-a dat ultima recipisă. Pe toate recipisele Ghimp Ion *****aplica ștampila firmei SRL „NEIGICOM”. Recipisele în original le întorcea lui Ghimp Ion *****când acesta întocmea o nouă recipisă, precum și că a păstrat copiile foto a recipiselor întoarse. Pe data de 5 aprilie 2009 și-a fracturat piciorul și a fost internat în spitalul de urgență unde a stat mai mult de 3 săptămâni, iar ulterior a stat la pat aproximativ 4 luni, deoarece intervenția chirurgicală a fost complicată. În aprilie 2009 când a fost adus acasă de la spital, Ghimp Ion *****i-a adus dobânda lunară din suma împrumutată. Până la acel moment, moșul lui Ghimp Ion la fel îi aducea lunar din partea lui Ghimp Ion *****dobânda pentru fiecare lună. Ultima dată când a primit dobânda a fost luna a fost în aprilie 2009. În luna august 2009 a început să meargă cu costele, iar din luna februarie 2010 a început să meargă cu bastonul. Din luna februarie 2010 a început un circ în relația cu Ghimp Ion Vasile, a început să meargă la oficiul lui Ghimp Ion *****situat pe strada Armenească, acesta începând discuții despre faptul că nu poate întoarce banii deoarece are probleme. Ghimp Ion *****nu-i achita nici suma de bani împrumutată nici procentul lunar, iar ulterior Ghimp Ion *****a întocmit o recipisă că îi este dator cu 30 000 dolari și 10 000 de dolari dobânda ce s-a adunat. Consideră că aceasta recipisă a fost întocmită doar pentru a-l calma. Această recipisă a fost întocmită în prezența lui Bânzari Dumitru și Cujbă Veaceslav, într-un local din apropierea oficiului lui Ghimp Ion Vasile. Ulterior a auzit de faptul că Ghimp Ion *****are probleme cu partenerul său de afacere pe numele de familie Braga. În rezultat și-a schimbat oficiul pe str. Uzinelor 104. A văzut că în depozitul său avea marfa și anume jucării și i-a propus ca datoria să o întoarcă cu marfă, jucării, însă a spus că nu poate. În urma discuțiilor cu Ghimp Ion Vasile, acesta îi comunica că pentru ce ar avea nevoie de bani, deoarece el este tânăr și are mai tare nevoie de ei. Ghimp Ion *****se plimba cu mașini scumpe precum BMW X5 negru, Mercedes S500 și

frecventa cluburi de noapte, precum COCOS, FASHION. În luna august 2013 l-a sunat și i-a spus să se prezinte pe data de 08 septembrie 2013 la depozitul de pe str. Uzinelor pentru a se achita. În urma deplasării sale la data de 08 septembrie 2013, la depozitul care îl închiria Ghimp Ion *****a văzut că acolo se află alte persoane, care i-au comunicat că Ghimp Ion *****nu mai este acolo și că nu este nici primul, nici ultimul care îl caută la str. Uzinelor 104. La telefonat pe moșul lui Ghimp Ion Vasile, pe nume Dima Victor și au stabilit o întâlnire pe str. Ștefan cel Mare 6, în apropierea băncii Eximbank. La întâlnire a mai participat un văr de a lui Dima Victor și Josan Gheorghe. La întâlnire Dima Victor i-a comunicat că a discutat cu Ghimp Ion *****în luna august și acesta i-a comunicat să se calmeze și să uite de bani. În rezultat înțelegând că sunt mai multe persoane care se află în situația lui, astfel a depus o plângere la procuratură. După ce Ghimp Ion *****a fost anunțat în căutare aproximativ în martie 2014 a fost contactat de Ghimp Ion *****care se afla în or. Moscova aproximativ de 7 - 8 ori, cu rugămintea de a retrace cererea, spunându-i că altfel nu va vedea banii, la care acesta a refuzat. Nu s-a adresat din start la IP Buiucani deoarece cunoștea că socrul lui Ghimp Ion *****pe nume Scoarță Andrei activează în IP Buiucani, șef de sector în Durlești. Respectiv, a depus plângerea la procuratura sectorului Buiucani. După ce a depus plângerea la procuratură, a aflat că Ghimp Ion *****a fost reținut în Moscova și extrădat în Moldova, fiind deținut în Penitenciarul nr.13, după ce a fost eliberat s-a întâlnit întâmplător cu Ghimp Ion *****în regiunea Flacăra, care a coborât din mașina BMW X5 condusă de sora sa. La moment i-a spus că nu putea vorbi deoarece era se afla la o ceremonie, propunându-i să se întâlnească peste 2-3 ore. Respectiv, a fost contactat de către Ghimp Ion *****și s-au întâlnit. În timpul discuției Ghimp Ion *****i-a solicitat să-și retragă cererea, însă i-a comunicat că nu o va retrace, deoarece, îi este dator cu bani și dacă va achita datori ulterior va discuta la acest subiect. Ghimp Ion *****i-a declarat că are foarte multe cheltuieli în legătură cu ieșirea la libertate. Ulterior s-a întâlnit cu moșul lui Ghimp Ion Vasile, Dima Victor și ia propus ca să vorbească cu mama lui Ghimp Ion Vasile, pentru a se implica în calitate de părinți și a restitui banii, la care Dima Victor i-a comunicat că a discutat cu Ghimp Ion *****și acesta i-a spus că o să plătească bani în toate instanțele, dar banii nu o să îi restituie celor care au depus cererile. Prima tranșă de bani a transmis-o lui Ghimp Ion *****fără ca să fie prezente alte persoane, iar cea de a doua tranșă în sumă de 10 000 de dolari în biroul lui Ghimp Ion *****la fel fără să fie prezente alte persoane, însă recipisa Ghimp Ion *****a scris-o în aceiași zi în prezența lui Bânzari Dumitru și Cujba Veaceslav. Despre circumstanțele transmiterii banilor a discutat cu alți pătimiși și alți prieteni precum Savca Corneliu, Martin Petru Teodor, Nița Nicolae, Josan Gheorghe. După ce i-a transmis banii lui Ghimp Ion Vasile, acesta arăta ca o persoană care are bani, adică ducea un mod de viață îndestulat, conducea automobile scumpe dintre care BMW

X5 de culoare neagră și MERCEDES S Class, la fel închiria apartamente scumpe. Prietenii săi Corneliu savca, Martin Petru Teodor, Nița Nicolae cunosc circumstanțele cauzei deoarece sunt prieteni cu moșul lui Ghimp Ion Vasile, precum și datorită faptului că de fiecare dată când mergea la Ghimp Ion *****să solicite banii era însoțit de cineva dintre aceștia. Martin Petru a discutat la direct cu Ghimp Ion *****în privința banilor, mai ales că era interesat de bani deoarece împrumutaseră de la el. Savca Corneliu cunoaște circumstanțele cauzei deoarece în primăvara anului 2013 se aflau împreună cu el pe str. Bulgară 37 la terasa localului Crinul de Aur, unde l-a chemat pe Ghimp Ion *****să discute chestiunea legată de bani. Ghimp Ion *****s-a prezentat și în timpul discuției a fost întrebat de către acesta pentru ce are nevoie de bani în situația în care este bătrân, însă el este tânăr. Nița Nicolae cunoaște circumstanțele cauzei deoarece la însoțit de 3 – 4 pe parcursul anului 2012 -2013 la depozitul lui Ghimp Ion *****pentru a-l întâlni, deoarece nu răspundea la apelurile telefonice. Nu ține minte dacă împreună cu Nița Nicolae l-a surprins pe Ghimp Ion *****în această perioadă. Dobânda de 2% era stabilită pe lună pentru suma împrumutată. Dobânda a primit-o lunar începând cu momentul când a dat banii până în aprilie 2009. Cea de-a doua tranșă în sumă de 10 000 de dolari i-a oferit-o lui Ghimp Ion *****în 2010 după ce a suferit intervenția chirurgicală la picior și a început să meargă. Această sumă i-a dat-o ca să poată importa containerele și să poată vinde marfa pentru a întoarce suma împrumutată, plus dobânda. Nu ține minte în ce lună a anului 2010 i-a dat a 2-a tranșă în sumă de 10.000 de dolari. Ține minte cu certitudine data de 08.09.2013 deoarece la acea dată convenise cu Ghimp Ion *****să îi întoarcă suma de 30.000 de dolari, însă celelalte dăți erau întâmplătoare și neprogramate. Nu ține minte luna în care i-a dat a 2-a tranșă de bani deoarece acest lucru s-a întâmplat spontan. Din câte își amintește Ghimp Ion *****avea automobil de model BMW X5 în 2008-2009, iar în 2012-2013 acesta avea Mercedes S-Class. Nu ține minte la ce dată a luat cunoștință cu materialele cauzei. Plângerea a depus- o în toamna anului 2013;

(f.d. 46, 50, vol.

V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel partea vătămată Leahu Vladimir a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, primul an a primit 2% din suma de 20000 dolari. Prima tranșă de 20000 dolari lui Ghimp Ion, i-a oferit-o în 2007 aproximativ luna august-septembrie. I-a oferit tranșele respective lui Ghimp Ion pentru activitatea lui. A doua tranșă de 10000 dolari i-a oferit-o peste un an și ceva. Prima tranșă lui Ghimp Ion a fost dată cu dobândă de 2%. A doua tranșă nu a fost dată cu dobândă. I-a transmis lui Ghimp Ion 2 tranșe prima tranșă în sumă 20000 dolari. I-a comunicat că are 2 containere în portul Odessa și nu le poate repartiza marfa, nu le poate devama. I-a comunicat dacă îi va da 10000 dolari repartizează marfa

după care se răsplătește cu el. A găsit bani la un cunoscut Martin Petru. Martin Petru se cunoștea cu Ghimp Ion. I-a comunicat lui Martin Petru de ce avea nevoie de banii respectivi. După ce i-a dat banii lui Ghimp Ion el a scris o recipisă cumulative de 30000 dolari. Nu a întrebat pe Ghimp Ion ce a făcut cu banii. Nu l-a întrebat pe Ghimp Ion în ce mod va devama containerele. Pe Bânzari Dumitru în cunoaște, avea cunoscuți comuni, s-a bazat pe Dima Victor, unchiul lui Ghimp Ion. Până la ziua de azi Ghimp Ion nu i-a restituit nimic.

*-declarațiile martorului Rușica Oleg, care în instanța de fond a declarat că, în anul 2007, Dumitraș Victor l-a rugat să-i împrumute suma de 10.000 de euro pentru procurarea fetelor de mase și a altor articole. A relatat că în acel moment vându-se salonul de frumusețe care se afla pe str. G. Asachi și avea banii disponibili. A menționat că s-a întâlnit cu Dumitraș Victor și au mers cu mașina unde se afla și mama acestuia, pe nume Valentina care se pe bancheta din spate. Ajungând pe str. Bănulescu Bodoni, aproximativ pe lângă casa de schimb valutar, în automobil s-a urcat Ghimp Ion *****și aproximativ 5-6 minute a avut loc o convorbire între Dumitraș Victor și Ghimp Ion Vasile. Sensul convorbirii a constatat în aceea ca Ghimp Ion *****i-a promis lui Dumitraș Victor că o să-i aducă din China fețe de masă și alte lucruri. După, Ghimp Ion *****a semnat o recipisă precum că a primit suma de 70.000 de euro, recipisa a luat-o mama lui Dumitraș Victor, banii fiind numărați aproximativ 15-20 de minute. Din suma de 70.000 de euro, 10.000 de euro i-a împrumutat el lui Dumitraș Victor. Din acel moment nu l-a mai văzut pe Ghimp Ion Vasile. De mai multe ori l-a contacta pe Dumitraș Victor pentru a-i întoarce suma de 10 000 de euro, la care acesta îi comunica că nu poate să-i întoarcă pe motiv că Ghimp Ion *****se ascunde. În anul 2011, Dumitraș Victor, i-a întors banii, fapt confirmat prin declarația autenticată de notar. Nu a negat faptul că acești bani Ghimp Ion *****i-a întors lui Dumitraș Victor. În momentul în care Dumitraș Victor i-a cerut să-i împrumute suma de bani, acesta avea două patente și comercializa fețe de masă la piață, pe care le aducea de la km 7. I-a propus lui Dumitraș Victor să-i pună lui Ghimp Ion Vasile, brățară electronică, însă Dumitraș Victor îi comunica că are încredere și la acel moment acest lucru nu era posibil. În momentul în care i-a împrumutat suma de bani lui Dumitraș Victor, acesta îi comunica că Ghimp Ion *****se ocupă oficial de importul mărfurilor din China. Până în momentul transmiterii banilor nu l-a cunoscut pe Ghimp Ion Vasile. I-a împrumutat banii lui Dumitraș Victor pe un termen de 30 de zile, iar acesta urma să-i întoarcă banii din profitul obținut din comercializării mărfurilor importate de către Ghimp Ion Vasile. La expirarea celor 30 de zile, l-a contactat pe Dumitraș Victor pentru a-i întoarce banii, însă acesta i-a comunicat că Ghimp Ion *****a dispărut, astfel au recurs de a verifica în baza de date a oficiului cadastral pentru a stabili dacă Ghimp Ion *****a înregistrat în ultima perioadă bunuri imobile, or dacă deține careva bunuri imobile. În perioada*

2007 când a accesat baza de date a oficiului cadastral, Ghimp Ion *****avea înregistrat pe numele său câteva loturi de teren. În recipisa întocmită de către Ghimp Ion *****a fost indicată suma de 70 000 euro. Fabula a fost scrisă în prezența sa. Nu ține minte dacă la audierea sa la faza de urmărire penală a participat un traducător, posibil a participat. Lui Dumitraș Victor i-a înmănat banii în momentul în care acesta îi transmitea restul sumei lui Ghimp Ion Vasile. Din câte cunoaște Dumitraș Victor a falimentat după o perioadă de 3 - 4 ani după ce i-a transmis banii lui Ghimp Ion Vasile. Suma de 70 000 euro a fost adunată din mai multe valute, iar personal i-a transmis lui Dumitraș Victor suma de 10 000 euro. Ghimp Ion *****în acel moment susținea că marfa procurată din China urmează să o achite în dolari. A calculat doar suma de 10 000 euro că i-a transmis-o lui Dumitraș Victor, iar restul sumei a fost calculată de către Ghimp Ion *****și Dumitraș Victor. A declarat că termenul de livrare a mărfii urma să fie 30 de zile; (f.d. 34, vol. V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Rușica Oleg a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, după anul 2007 l-a văzut pe Ghimp Ion în ședința de judecată în instanța de fond. Până la judecată nu a avut ocazia să îl cunoască pe Ghimp Ion, anchetatorul nu a i-a oferit șansa să îl cunoască. Dumitraș Victor i-a întors banii. În ianuarie 2007 pe str. Bodoni d-a întâlnit cu Dumitraș Valentin și Victor Dima și cu Ghimp Ion. Cu o jumătate de oră înainte, Dumitraș a venit la el și l-a luat la strada Bodoni unde erau schimburi valutare. A venit Ghimp Ion și a avut convorbiri cu Dumitraș Victor precum că dorește să aducă din China o partidă mare de fețe de mese și încă anumite lucruri de masă. Dumitraș Victor apoi a ieșit și a schimbat niște bani, în total a fost 70 mii de euro. Ghimp Ion a scris o recipisă că lui Dumitraș Victor precum că a primit 70 mii de euro. Banii au fost transmiși în mașină și tot în mașină a fost scrisă recipisă. Din aceștia 70 mii de euro 10 mii de euro a adus el personal, în calitate de împrumut, a vândut un salon de frumusețe. Banii au fost transmiși de la Dumitraș Victor suma de 70 mii euro lui Ghimp Ion. Discutând cu Victor a înțeles că recipisa era scrisă cu cerneală care dispare în timp. Banii au fost transmiși în anul 2007, iarna. Mașina era de model VAZ 2109. Într-o perioadă nu mai mare de un an a venit Dumitraș Victor și i-a spus că recipisă era scrisă cu cerneală care dispare în timp, și trebuie să se adreseze în judecată în ordine civilă și tot atunci a verificat averea lui Ghimp Ion la cadastru, dar ulterior el a înstrăinat toate bunurile.

*-declarațiile martorului Dumitraș Valentina, care în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, a declarat că pe Ghimp Ion *****îl cunoaște aproximativ din anul 2007, acesta avea magazin de jucării pe strada Armenească. Mergea și procura jucării pentru nepoți de la acel magazin. În anul 2007, aproximativ în luna ianuarie, fiul său Dumitraș Victor a venit la aceasta acasă și i-a*

comunicat că intenționează să procure un lot de marfa din China, pentru ca mai departe să îl realizeze la piață. La acel moment fiul său comercializa la piața centrală, șervețele, accesorii pentru bucătărie și a spus că a găsit un alt furnizor spunând că dorește să înceapă activitatea de unul singur, după ce Ghimp Ion *****îi va aduce marfa. În acel moment i-a comunicat fiului că familia lor a strâns bani pentru reparație și intenționau să facă reparație în luna mai-iunie 2007, însă fiul său a rugat-o să îi împrumute suma de 10.000 de euro spunându-i că după ce va realiza marfa o va întoarce. Aceasta a dat acordul și i-a împrumutat. Fiul său a început discuția despre împrumutul banilor de la aceasta, încă din toamnă, însă la Crăciun a venit să îi ea deoarece atunci sosise momentul. Atunci când a venit după bani a spus că și Rușica Oleg îi împrumută bani. După aceasta a urcat cu fiul în mașina lui, în mașină mai era Rușica Oleg, s-au deplasat pe str. Bănulescu Bodoni și au oprit mașina în preajma unui schimb valutar. Acolo îi aștepta Ghimp Ion Vasile, care a intrat la fiul său în mașină. Acesta s-a așezat pe bancheta din spate. S-au uitat care este cursul la schimb valutar, după care împreună cu Rușica Oleg au scos banii care îi avea, precum și fiul său a scos banii. Suma totală a fost 70 000 de dolari. Nu-și amintește în ce valută erau banii pe care i-a scos fiul său și Rușica Oleg, însă 10.000 de euro care îi avea aceasta erau în bancnote în nominal diferit. Dar făcând calculele s-a primit suma de 70.000 de dolari. După aceasta Ghimp Ion *****a scris o recipisă în care indica că a luat de la Dumitraș Victor suma de 70.000 de dolari pentru ca să aducă marfă din China. Nu își amintește dacă în recipisă era indicat sau nu ce fel de marfă deoarece, aceste chestii îl priveau pe Dumitraș Victor și pe Ghimp Ion Vasile. Ghimp Ion *****a numărat banii, iar aceasta a luat recipisă, deoarece, retrăia de soarta banilor, precum și din considerentul că fiul Victor, era implicat în diferite activități. Totul s-a petrecut în mașină, în prezența sa, nemijlocit în automobil nu au vorbit mult, atingând doar puțin de tot tema pentru ce sunt banii. Nu-și amintește dacă au fost duse careva discuții despre termenul în care urma să fie adusă marfa. Își amintește cu certitudine că transmiterea banilor a avut loc în mașină și tot în mașină, Ghimp Ion *****a scris recipisă. După aceasta a coborât din mașină și a plecat la lucru, iar ei în trei au rămas în mașină. Recipisă a luat-o cu ea și a pus-o într-o carte acasă. La momentul de față nu o poate găsi. După aceea la mai văzut pe Ghimp Ion *****o dată sau de două ori în trecere, careva discuții nu a purtat cu el. După ce i-a dat banii, fiul său i-a spus că Ghimp Ion *****are magazin de jucării pe str. Armenească și i-a explicat unde se află. După aceasta a fost la acel magazin de aproximativ trei ori pentru a procura jucării pentru nepoți și totodată să-l întâlnească pe Ghimp Ion Vasile. La magazin era un vânzător și la solicitarea sa de a-l chema, a comunicat că acesta îi comunicat că Ghimp Ion *****este plecat în China după marfa. După ceva timp aproximativ doi, trei ani, la întrebat pe fiul său despre Ghimp Ion Vasile, acesta comunicându-i că este plecat la Moscova.

Informația despre faptul că Ghimp Ion *****e plecat la Moscova din câte își amintește a fost comunicată de către un cumătru a lui Dumitraș Victor pe nume Vitalie. Din spusele fiului, Ghimp Ion *****nu a întors banii, și nici marfa solicitată nu a importat-o. A mers împreună cu fiul să transmită banii pentru că dorea să vadă cui îi sunt transmiși banii și să i-a recipisă. Întâlnirea dată a fost spre dimineața, deoarece după aceea a mers la lucru. A avut o ceartă cu fiul său pe motiv că Ghimp Ion *****nu întorcea banii. Din discuția purtată în mașină, a înțeles că Ghimp Ion *****urma să aducă marfă sub formă de șervețele, mușamale pentru masă și accesorii pentru bucătărie, adică tot ce e legat de bucătărie. În momentul în care l-a văzut pe Ghimp Ion *****nu i-a comunicat nimic pe motiv că acesta se afla la o distanță mare. Nu își amintește când Dumitraș Victor i-a spus că Ghimp Ion *****a plecat la Moscova. Totul a fost în decursul la acești 10 ani. Fiul său mereu o liniștea că totul va fi bine. Rușica Oleg de asemenea i-a dat 10.000 de euro. Nu-și amintește câți bani i-a transmis fiul său. Recipisa a văzut-o ultima dată aproximativ 3 ani în urmă, înainte de a face reparație în casă. Nu a citit conținutul recipisei, dar știa că anume aceasta este recipisa dată, deoarece, altele în casă nu avea. Recipisa era scrisă pe o foaie albă de mărimea unui carnet. Pe lângă casa de schimb valutar nu ține minte ce mai era în preajmă, deoarece nu avea la acel moment interesul să se uite. Feciorul său avea atunci automobil de model VAZ 2109. A fost anterior audiată, dar sigur că nu în anul 2016 și 2017, dar mai înainte. Semnătura de pe procesul-verbal de audiere a martorului îi aparține. Posibil să fie careva divergențe din cele declarate organului de urmărire penală și instanței de judecată, însă cele declarate în cadrul ședinței de judecată corespunde adevărului. Are emoții puternice, iar din cauza emoțiilor ar putea încurca evenimentele și data acestora. Din anul 2014 este pensionară, iar până a deveni pensionară a îndeplinit funcția de șef la un depozit, iar după ce s-a pensionat nu a mai lucrat;

(f.d. 44, 45, vol.

V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Dumitraș Valentina a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, pe Ghimp Ion îl cunoaște din 2007. Dumitraș Victor este fiul ei. A fost scrisă o recipisă care a fost scrisă cu un pix cerneala căruia a dispărut. Feciorul l-a găsit pe Ghimp Ion și i-a spus ca să scrie alta, fiul ei i-a adus-o acasă și am pus-o într-o parte. După a făcut reparații acasă, a făcut permutări și nu a mai putut să o

găsească. Suma de 10 mii dolari SUA i-a transmis feciorului, apoi el i-a transmis banii lui Ghimp Ion. Ea a participat la momentul transmiterii banilor către Ghimp Ion. Banii au fost transmiși pe str. Bănulescu Bodoni, într-o mașină. Banii trebuiau să fie transmiși și de la alte persoane, Oleg Roșica, feciorul ei Dumitraș

Victor și Ghimp Ion. Oleg Roșica la fel a transmis banii. Ghimp a spus că are un magazin de jucării, dorea să se ducă în China să procure marfa, Ghimp i-a propus fiului ei să aducă marfa din China ca să poate înceapă o afacere. Banii în sumă de 10 mii dolari SUA nu au fost întorși. Ghimp Ion nemijlocit trebuia să se ducă în China să cumpere bani. Nu a discutat ulterior despre marfa adusă din China și returnarea banilor cu Ghimp Ion. Banii i-a dat feciorului în anul 2007 în luna ianuarie-februarie. În 2007 Dumitraș Victor nu avea o ocupație stabilă, lucra la piața centrală, vindea accesorii pentru bucătărie, lua de un prieten și vindea. Ghimp Ion trebuia să aducă din China accesorii de masă. Ghimp Ion nu a adus marfa, feciorul Dumitraș Victor i-a spus, de aceea solicită banii la moment. A fost și la magazinul lui Ghimp Ion de jucării pe strada Armenească să afle situația. Nu l-a întâlnit la magazin pe Ghimp Ion. Nu a perfectat Ghimp Ion nici o recipisă în prezența sa, ei au perfectat-o între dânsii. Precizează că a văzut că de către Ghimp Ion a fost perfectată o recipisă în mașină la momentul transmiterii banilor în prezența sa.

*-declarațiile martorului Cujba Veaceslav, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a declarat că pe Leahu Vladimir îl cunoaște din anul 1995. Prin luna septembrie a anului 2008, a mers cu Leahu Vladimir la localul Foișor de pe str. Calea Ieșilor. Acolo Leahu Vladimir, s-a întâlnit cu Victor și cu Ghimp Ion Vasile. Până a merge în acel local nu a cunoscut motivul pentru care urmau să se întâlnească. În incinta localului Foișor, Leahu Vladimir, în prezența lui Victor și a sa, i-a transmis lui Ghimp Ion *****suma de 10 mii de dolari, în schimb Ghimp Ion *****a întocmit o recipisă pe care i-a transmis-o lui Leahu Vladimir, precum că a primit cei 10 000 dolari, și i-a promis că în cel mai scurt timp că îi va întoarce banii. Din discuția celor doi a înțeles că până în acel moment Leahu Vladimir i-a mai transmis lui Ghimp Ion *****suma de 20 000 dolari. După ce s-au despărțit a mers împreună cu Leahu Vladimir spre casă, unde la întrebat de ce i-a împrumutat bani și dacă nu-i este în grijă că n-o să mai primească înapoi suma ce i-a împrumutat-o, acesta comunicându-i că Ghimp Ion *****desfășoară o activitate, aduce marfa din China și dacă nu îi împrumuta acești ultimi 10 000 de dolari, Ghimp Ion *****nu era în stare să-și primească marfa și să o devameze. De aceea nu putea să primească acei 20 000 de dolari ce i-a dat mai înainte. Ulterior, a mai participat la o întâlnire în luna ianuarie 2009, a fost cu Leahu Vladimir, la depozitul de pe strada Armenească intersecție cu Columna, unde s-au întâlnit cu Ghimp Ion Vasile, iar apoi a intrat în localul de pe strada Armenească colț cu Columna. La masă se afla Leahu Vladimir și Bînzari (a indicat la Dima Victor), precum și Ghimp Ion Vasile. Leahu Vladimir și Ghimp Ion *****au discutat despre împrumutul ce i l-au oferit, unde GHIMP Ion *****i-a promis lui Leahu Vladimir că îi va întoarce banii până la sfârșitul anului 2009 și tot atunci Ghimp Ion *****a scris și o recipisă că până la sfârșitul anului îi va întoarce lui Leahu*

Vladimir suma de 30 mii dolari și 10 mii dolari ca dobândă. După o perioadă de un an sau doi l-a întrebat pe Leahu Vladimir dacă și-a mai primit banii, acesta comunicându-i că nu i-a primit; (f.d. 83, vol.

V)

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel martorul Cujbă Veaceslav a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale și în instanța de fond. A declarat că, îl cunoaște puțin pe inculpatul Ghimp Ion, sunt în relații neutre. El cu Ghimp Ion nu a făcut cunoștință, se cunoștea cu partea vătămată Leahu Vladimir. Era în anul 2008, era cald, era în barul Favorit pe str. Calea Ieșilor cu Leahu Vladimir și un cunoscut de al său. Acolo s-a apropiat de el Ghimp Ion, au discutat și a văzut că Leahu Vladimir i-a dat suma de 10 000 dolari. În schimb Ghimp Ion a eliberat o recipisă. Ulterior peste un an, în 2009, fiind cu Leahu Vladimir s-a întâlnit cu Ghimp Ion pe str. Armenească intersecție cu Columna, a văzut că discutau despre bani și Ghimp Ion i-a eliberat o recipisă precum că îi este dator lui Leahu Vladimir cu 30 000 dolari. Ulterior, având mai multe întâlniri cu Leahu Vladimir l-a întrebat dacă i-au fost întorși banii, el i-a spus că îi va întoarce banii, este disciplinat. După ce s-a adresat organelor de drept, a aflat că inculpatul Ghimp Ion se eschivează să restituie banii. Nu cunoaște pe ce termen a fost întocmită recipisă. A văzut că era vorba de 10 000 dolari, iar ulterior, în anul 2009 a fost eliberată o altă recipisă cu 30 000 dolari.

Nu a auzit ca inculpatul Ghimp Ion să achite procente lui Leahu Vladimir. La organele de poliție Leahu Vladimir s-a adresat după câțiva ani, aproximativ 2 ani. Leahu Vladimir i-a spus că Ghimp Ion are o activitate, o bază din care are venit.

*-declarațiile martorului Dima Victor, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că potrivit spuselor lui Leahu Vladimir, Ghimp Ion *****îi este dator acestuia cu suma de 30 mii de dolari sau euro. Leahu Vladimir i-a transmis banii lui Ghimp Ion *****în localul Favorit. Din spusele lui Ghimp Ion *****și Leahu Vladimir, reiese că suma de 10 000 a fost transmisă de către Leahu Vladimir lui Ghimp Ion *****în clubul Favorit. În acel moment se afla și el în localul Favorit. Transmiterea banilor de la Leahu Vladimir către Ghimp Ion *****a fost în lipsa sa. A știut că a fost transmisă suma de bani, după ce a fost realizat acest lucru. Nu-și aduce aminte cine a mai fost în acel moment în clubul Favorit. Acei bani care i-a dat Vladimir Leahu lui Ghimp Ion *****din câte a înțeles au fost transmiși pentru a importa marfa, deoarece, marfa era în vamă și trebuia importată. Știe despre acești bani ce au fost dați lui Ghimp Ion *****de către Leahu Vladimir de la ambii. La moment știe din discuția cu Ghimp Ion Vasile, că acesta a zis că nu intenționează să-i întorcă banii lui Leahu Vladimir, deoarece el zicea că i-a întors deja procent lui Leahu Vladimir, iar banii nu-i va mai întoarce înapoi lui Leahu Vladimir. Referitor la suma de 20 mii de euro nu cunoaște precis că constituie o sumă care a fost scoasă din datoria ce urma să-i fie restituită lui, pentru a-i fi*

restituită direct lui Leahu Vladimir, sau constituie sumă ce era transmisă de Leahu Vladimir direct lui Ghimp Ion Vasile. Ghimp Ion i-a zis după ce i- au fost date ultimii 10 mii de euro de către Leahu Vladimir, Ion i-a zis că „Leahu se pare că are încredere mai mare în mine, decât încrederea ce o are Leahu în tine, deoarece îmi dă bani direct mie”. Cunoaște că Ghimp Ion *****îi scria recipise lui Leahu Vladimir pe sumele de bani. Nu ține minte dacă în prezența sa, Ghimp Ion a întocmit vreo recipisă lui Leahu Vladimir;

(f.d. 82, vol.

I)

-*recipisă din 26.02.2011 eliberată de către Ghimp Ion Vasile, prin care indică că îi datorează lui Leahu Vladimir suma de 30 000 dolari SUA și își asumă responsabilitatea de a restitui acești bani până la 01.07.2011;*

(f.d.

3)

-*recipisă eliberată de către Ghimp Ion, prin care indică că îi datorează lui Leahu Vladimir suma de 30 000 dolari SUA și își asumă responsabilitatea de a restitui acești bani până la 01.02.2011;*

(f.d. 4)

-*recipisă din 27.01.2009 eliberată de către Ghimp Ion Vasile, prin care indică că îi este dator lui Leahu Vladimir cu suma de 30 000 dolari SUA și își asumă responsabilitatea de a restitui acești bani până la 30.12.2009;*

(f.d. 5)

-*plângerea lui Josanu Gheorghe Ion din 01.02.2017, prin care solicită atragerea la răspundere a lui Ghimp Ion *****care la 30.07.2009. în timp ce se afla pe str. Calea Ieșilor, 2, mun. Chișinău, adiacentul intersecției cu str. Ion Creangă, mun. Chișinău, camuflându-și intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerilor sale, a însușit de la Josanu Gheorghe mijloace bănești în sumă de 15 000 Euro;*

(f.d. 5, vol.

I)

-*procesul-verbal de ridicare din 02.02.2017, prin care de la Josanu Gheorghe au fost ridicate 2 recipise prin care se confirmă că acesta i-a transmis lui Ghimp Ion *****suma de 15000 euro;*

(f.d. 12, vol. I)

-*copiile Recipiselor întocmite de către Ghimp Ion Vasile;* (f.d. 13-14, vol.

I)

-*procesul-verbal din 02.02.2017 de examinare a recipiselor ridicate de la Josanu Gheorghe;*

(f.d.

15)

6.3. Colegiul Penal cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și

veridicității raportată la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, constată că prima instanță a conchis corect că inculpatul Ghimp Ion **** urmează a fi **achitat** de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (1), 190 alin. (5), 190 alin. (5), 190 alin. (5) Cod Penal al RM din motivul că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

6.4. În acord cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod de Procedură Penală, (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de Procedură Penală, (4) Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu art. 52 alin. (1) Cod Penal, (1) Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Conform art. 113 Cod Penal, (1) Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

6.5. Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod procedură penală, *(2¹) Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

Conform art. 8 alin. (3) Cod de Procedură Penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

6.5.1. Colegiul Penal notează că, potrivit jurisprudenței naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărârile CEDO Popovici împotriva Moldovei din 27 noiembrie 2007, §72 și Dănila împotriva României din 8 martie 2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozitiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărârea CEDO Spînu împotriva României din 29 aprilie 2008, §60*).

În cauza Asimionese contra Moldovei, hotărârea din 07.01.2020, Curtea a constatat că condamnarea reclamantului fără audierea repetată a martorilor, după ce acesta a fost achitat de prima instanță, a fost contrară garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 paragraf 1 din Convenție.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță, cât și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în *hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

6.5.2. La judecarea apelurilor declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămăte Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019 prin care a fost pronunțată o sentință de achitare în privința inculpatului Ghimp Ion, Colegiul Penal în temeiul art. 415 alin. (2¹) Cod de Procedură Penală și ținând cont de principiul consacrat în jurisprudența națională și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia „instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat”, a purces la o nouă audiere a inculpatului și a anumitor martori care au fost solicitați de a fi audiați prin demersul formulat de acuzatorul de stat.

La caz, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, a fost audiat inculpatul Ghimp Ion, părțile vătămăte Leahu Vladimir, Dumitraș Victor, Josanu Gheorghe și martorii Rușica Oleg, Dumitraș Valentina, Cujbă Veaceslav.

6.5.3. Colegiul Penal reținând aprecierile instanței de fond cu referire la ansamblul probelor administrate de acuzatorul de stat în vederea probării vinovăției inculpatului Ghimp Ion în comiterea infracțiunilor incriminate și apreciindu-le în coraport cu lucrările instanței de apel efectuate în conformitate cu art. 415 alin. (2¹) Cod de Procedură Penală, atestă că, acuzatorul de stat nu a prezentat instanței de apel probe pertinente, concludente, utile și veridice care apreciate din punct de vedere al coroborării lor să demonstreze faptul că, concluziile instanței de fond despre achitarea inculpatului Ghimp Ion de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (1), 190 alin. (5), 190 alin. (5), 190 alin. (5) Cod Penal sunt eronate și care urmează a fi desființate, prin pronunțarea unei sentințe de condamnare.

Or, prin probele administrate de acuzatorul de stat, în instanța de apel, Colegiul Penal a stabilit că acestea prezintă aceiași semnificație probatorie care a fost constatată și de către instanța de fond, respectiv, instanța de apel nu a stabilit nici un temei de a reține o altă apreciere a probelor administrate în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, deoarece acuzatorul de stat, nici la judecarea apelului nu a demonstrat vinovăția inculpatului în comiterea faptei prejudiciabile.

6.5.4. Colegiul Penal analizând cumulul de probe, administrate prin mijloacele de probă menționate, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cu referire la episodul părții vătămate Josanu Gheorghe, reține că, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 16.02.2017. rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, Ghimp Ion, este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2017030200, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, individualizată prin escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.190 Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatoriu stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință. prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Prin inducere în eroare se înțeleg acțiunile făptuitorului de a duce în eroare, de a minți proprietarul bunului prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tănuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice.

La caz, instanța de apel apreciază că acuzatorul de stat nu a prezentat probe care ar dovedi că acțiunile lui Ghimp Ion *****au fost îndreptate spre a dobândi ilicit, cu un comportament dolosiv și viclean bunurile lui Josanu Gheorghe, sub pretextul dezvoltării afacerii sale.

Critic se vor aprecia acuzațiile invocate în actele de învinuire, precum că Ghimp Ion *****„a urmărit scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit”, or, în acest sens procurorul nu a prezentat probe veridice ce ar confirma cu certitudine acest fapt.

În acest sens. instanța de apel ține să menționeze faptul că însăși partea vătămată Josanu Gheorghe. fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a declarat că la întâlnirea cu Ghimp Ion după ce acesta a revenit din or. Moscova, acesta a confirmat faptul că va întoarce banii când va dispune de suma necesară. La fel și inculpatul Ghimp Ion. fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a confirmat faptul că a primit bani de la Josanu Gheorghe cu scopul de a dezvolta afacerea sa, astfel confirmând faptul împrumutului.

În acest sens instanța de apel apreciază că chiar și în cazul în care Ghimp Ion nu a returnat suma de bani împrumutată de la Josanu Gheorghe până la data de 30.07.2009 (termen indicat în recipisă) întocmită și consemnată de către Ghimp Ion nu poate servi temei de atragere a persoanei la răspundere penală, inclusiv acțiunile lui nu pot fi calificate ca escrocherie.

Or, în urma unei analize minuțioase a declarațiilor părții vătămate Josanu Gheorghe făcute în cadrul ședinței de judecată, se deduce că acesta cunoștea despre activitatea pe care o practica Ghimp Ion Vasile, și anume importul de mărfuri din China pentru a fi realizate pe piața din Republica Moldova, pentru a obține profit.

Astfel, instanța de apel apreciază ca fiind pertinente argumentele avocatului Ludmila Spînu referitor la faptul că în acțiunile lui Ghimp Ion lipsește comportamentul dolosiv și viclean, or, din conținutul probelor prezentate și susținute de procuror instanța nu poate deduce acest fapt.

În altă ordine de idei. analizând acuzația precum că Ghimp Ion „a camuflat intențiile sale reale sub pretextul dezvoltării afacerii sale”, instanța de apel consideră că acuzarea s-a bazat doar pe presupuneri că inculpatul a acționat cu un comportament dolosiv și viclean. Această concluzie reiese din studierea materialelor cauzei penale unde se regăsesc informații certe, potrivit cărora Ghimp

Ion *****în timpul presupusei fapte incriminate era fondatorul cu 100% în SRL „Neigicom”, iar apărarea a depus rulajul de sume de bani ce figurau pe contul acestei întreprinderi.

Prin urmare, afirmațiile părții acuzării cu privire la existența unui comportament dolosiv sau viclean al inculpatului pe marginea acestui capăt de acuzare, instanța de apel le va respinge ca fiind declarative și lipsite de suport probator.

Reieșind din aceste considerente instanța de apel constată că în acțiunile lui Ghimp Ion lipsește latura subiectivă, deoarece acțiunile inculpatului n-au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea căreiva infracțiuni în special al escrocheriei, respectiv n-a dobândit ilicit bani de la partea vătămată.

În respectiva ordine de idei, potrivit practicii CEDO (*cauza Mușuc vs Moldova*) se constată, că o cauză penală se consideră ilegală pornită atunci când între părți există raporturi civile, care urmează a fi soluționate în modul stabilit de legislația procesual - civilă, iar plîngerile și cererile depuse la organele poliției și Procuraturii pe același fapte pot fi apreciate ca încercare de a antrena organul de urmărire penală în soluționarea unui litigiu civil.

Cercetând materialele dosarului, instanța de apel apreciază că relațiile apărute între Ghimp Ion *****și Josanu Gheorghe poartă un caracter de ordin civil, care urmau a fi soluționate în instanța de drept civil.

În baza celor relatate, se constată cu certitudine că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

Respectiv, instanța de apel va menține sentința de achitare în privința lui Ghimp Ion *****pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod Penal (*episodul I - partea vătămată Josanu Gheorghe*).

Cu referire la episodul părții vătămate Victor Dima, Colegiul Penal reține că, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 27.02.2017. rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018 Ghimp Ion *****este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2017030249 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, individualizată prin escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii acruului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.

Prin dobândire ilicită a bunurilor se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință. prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul)

transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

Prin inducere în eroare se înțeleg acțiunile făptuitorului de a duce în eroare, de a amăgi proprietarul prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tănuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice.

La caz, instanța de apel constată că acuzatorul de stat nu a prezentat probe care ar dovedi că acțiunile lui Ghimp Ion *****au fost îndreptate spre a dobândi ilicit cu un comportament dolosiv și viclean bunuri de la partea vătămată Dima Victor, sub pretextul dezvoltării afacerii sale.

În acest sens instanța de apel a analizat minuțios declarațiile părții vătămate Dima Victor făcute în cadrul ședinței de judecată, unde ultimul a declarat că i-a transmis suma de 80 000 - 90 000 euro lui Ghimp Ion *****cu scopul de a fi investiți în afacerea acestuia, și anume de a importa mărfuri din China în Republica Moldova.

La fel acesta a declarat că, pe parcursul perioadei când a investit bani în afacere a fost la depozitul de pe str.Armenească, unde a văzut marfa importată de către Ghimp Ion.

Astfel, instanța de apel apreciază că partea vătămată Dima Victor cu bună știință a investit bani în afacerea lui Ghimp Ion *****cu scopul de a crea o relație de parteneriat, pentru obținerea profit în urma importului mărfurilor din China.

Totodată, instanța de apel reține că partea vătămată Dima Victor fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că Ghimp Ion Vasile, i-a restituit suma de 70 000 euro, din suma pe care a primit-o pentru dezvoltarea afacerii, în mărime de 80 000 - 90 000 euro, ceea ce denotă că la momentul transmiterii banilor. Ghimp Ion *****nu a avut intenția de a însuși banii investiți de Dima Victor.

Colegiul Penal apreciază critic declarații părții vătămate Dima Victor, considerând că acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, or. acesta nu a indicat cu exactitate mărimea sumelor de bani ce i le-a oferit lui Ghimp Ion și ce sumă de bani Ghimp Ion *****urmează să-i returneze.

La fel, partea vătămată Dima Victor a mai relatat că posibil s-ar fi înțeles cu Ghimp Ion *****să-i întoarcă suma de 20 000 euro lui Leahu Vladimir, din suma de 90 000 euro. A menționat că, din suma de 80 000 - 90 000 euro care i-a oferit-o lui Ghimp Ion *****pentru investiții 20 000 euro i-a luat cu împrumut de la Leahu Vladimir. Nu ține minte dacă i-ar fi întors lui Leahu Vladimir înapoi 20 000 euro.

Astfel, se atestă că însuși partea vătămată nu are certitudinea dacă suma de 20 000 Euro, care n-ar fi fost rambursată din investiția totală, ar fi banii pe care îi aparțin lui sau i-ar aparține lui Leahu Vladimir.

În altă ordine de idei, instanța de apel reține că însăși partea vătămată Dima Victor confirmă faptul că a fost în depozitul unde se păstra marfa, cumpărată din investițiile care le-a suportat împreună cu Ghimp Ion Vasile.

Astfel, în situația creată instanța de apel nu poate aprecia că Ghimp Ion *****a acționat cu rea-voință. Iar faptul că afacerea nu s-a dezvoltat așa cum și-ar fi dorit Dima Victor și Ghimp Ion nu constituie temei de atragere a lui Ghimp Ion *****la răspundere penală.

Reieșind din considerentele expuse, instanța de apel apreciază că în acțiunile lui Ghimp Ion *****lipsește latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, deoarece intențiile inculpatului n-au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea căreiva infracțiuni în special al escrocheriei, respectiv n-a dobândit ilicit bani de la partea vătămată Dima Victor, poartă un caracter de ordin civil, care urmau a fi soluționate în instanța de drept civil.

În baza celor relatate, se atestă cu certitudine că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive a infracțiunii de escrocherie.

Respectiv, instanța de apel va menține sentința de achitare a lui Ghimp Ion *****pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal (*episodul II - partea vătămată Dima Victor*).

Cu referire la episodul III (*partea vătămată Victor Dumitraș*), Colegiul Penal reține că, ootrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 27.02.2017, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018 Ghimp Ion *****este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2013038208 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, individualizată prin escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii acruului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel apreciază că în cadrul procesului de către partea acuzării nu a fost demonstrat existența scopului de cupiditate, semn obligatoriu al laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, or, existența scopului de cupiditate trebuie a fi prezent încă la momentul predării bunului, în speță, a banilor.

În acest sens, instanța de apel reține că conform declarațiilor părții vătămate Dumitraș Victor, s-a stabilit cu certitudine faptul că Ghimp Ion *****a importat marfa pe care a solicitat-o Dumitraș Victor, și anume fețe de masă, doar că de altă calitate decât cea la care au convenit.

La fel din declarațiile părții vătămate Dumitraș Victor se deduce faptul că acesta a văzut marfa importată, și anume fețele de masă, însă a refuzat să o primească deoarece nu-i convenea calitatea.

Cu referire la acțiunea comportamentul dolosiv și viclean imputat lui Ghimp Ion instanța de apel ține să menționeze că acesta nu a fost demonstrat prin careva probe.

Or, însuși partea vătămată a declarat că, Ghimp Ion *****a importat marfa promisă, a văzut-o, însă a refuzat să o primească din considerentul că era de o altă calitate și de un alt conținut.

Având în vedere cele constatate, instanța de apel reține că este un fapt demonstrat că Ghimp Ion *****a importat marfa promisă lui Dumitraș Victor, atât că ultimul nu a acceptat-o, din cauza necorespunderii cerințelor de calitate, prin urmare, instanța de apel constată că urmează a fi respins argumentul părții acuzării privind existența scopului de cupiditate la momentul transmiterii banilor.

Totodată, instanța de apel apreciază critic declarațiile făcute de către partea vătămată Dumitraș Victor, precum și a martorilor Valentina Dumitraș și Rușica Oleg, or în urma analizei acestora sub aspectul coroborării, instanța de apel constată faptul că acestea se contrazic, astfel acestea nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare.

În acest sens, se reține că partea vătămată Dumitraș Victor a declarat că transmiterea banilor lui Ghimp Ion *****a avut loc în fața automobilului, însă martorii Valentina Dumitraș și Rușica Oleg declară că transmiterea banilor a avut loc în interiorul automobilului, iar apoi inculpatul Ghimp Ion *****a intrat în mașină, comunicând că pe banchetele din față a automobilului se afla partea vătămată Dumitraș Victor cu martorul Rușica Oleg, iar pe bancheta din spatele automobilului martorul Valentina Dumitraș cu inculpatul Ghimp Ion.

La fel, instanța de apel ține cont de divergențele apărute între declarațiile martorului Valentina Dumitraș în coraport cu declarațiile părții vătămate Dumitraș Victor, precum și a martorului Rușica Oleg referitor la cuantumul banilor care au fost transmiși lui Ghimp Ion Vasile. și anume la valuta de referință.

Or, din declarațiile martorului Valentina Dumitraș reiese că, partea vătămată Dumitraș Victor i-a transmis lui Ghimp Ion *****totalul sumei de 70 000 dolari, pe când partea vătămată Dumitraș Victor și a martorul Rușica Oleg declară că a fost transmisă suma de 70 000 euro.

Astfel, în prezența contradicțiilor constatate, instanța de apel nu poate pune la baza unei sentințe de condamnare declarațiile părții vătămate Dumitraș Victor, precum și a martorilor Valentina Dumitraș și Rușica Oleg, or acestea se contrazic, iar alte probe care ar dovedi vinovăția inculpatului nu au fost administrate.

Reieșind considerentele expuse, instanța de apel apreciază că, relațiile apărute între Ghimp Ion *****și Dumitraș Victor, poartă un caracter de ordin civil,

care urmau a fi soluționate în instanța de drept civil. În baza celor relatate, se atestă cu certitudine că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive a infracțiunii de escrocherie.

Respectiv, instanța de apel va menține sentința de achitare a lui Ghimp Ion *****pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal al (episodul III - partea vătămată Dumitraș Victor).

Cu referire la episodul IV (*partea vătămată Vladimir Leahu*), Colegiul Penal reține că, potrivit ordonanței privind punerea sub învinuire din 24.06.2014, rechizitoriului, dar și potrivit ordonanței cu privire la modificarea învinuirii din 23.10.2018, Ghimp Ion este învinuit în cadrul cauzei penale nr.2013038208 de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, individualizată prin escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile, săvârșite în proporții deosebit de mari.

În urma analizei probelor instanța de apel consideră că în acțiunile lui Ghimp Ion lipsesc semnele și elementele componenței de infracțiune imputate, astfel că invocarea de către acuzare a faptelor de escrocherie este declarativă, fiind lipsită de suport probator.

Instanța de apel apreciază că probele prezentate de către acuzatorul de stat în învinuire pe acest capăt de acuzare sunt insuficiente, irelevante, contradictorii, bazate pe presupunerea că a fost comisă o faptă de escrocherie.

Astfel, potrivit dispoziției infracțiunii de escrocherie, se deduce că latura obiectivă a acestei fapte prejudiciabile are următoarea structură; fapta prejudiciabilă ce se formează din acțiunea principală care se poate manifesta prin două forme cu caracter alternativ; 1) inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane, realizată prin două modalități alternative; prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil; 2) comportamentul dolosiv sau viclean care a condus la încheierea actului juridic; acțiunea alternativă obligatorie - încheierea unui act juridic (nul sau anulabil); urmările sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, legătura cauzală dintre faptă și urmare.

În speță, instanța de apel constată că acuzatorul de stat a invocat că prin acțiunile sale, Ghimp Ion *****a manifestat un comportament dolosiv sau viclean ce a determinat încheierea actului juridic nul sau anulabil prin dezinformarea și

ducere în eroare conștientă a părții vătămate Vladimir Leahu, or, din analiza declarațiilor părții vătămate, acesta însăși declară că cunoștea despre activitatea care o avea Ghimp Ion Vasile, și anume comerțul, iar suma împrumutată a fost destinată dezvoltării afacerii pe care o conducea Ghimp Ion Vasile.

Instanța de apel atestă că procurorul nu a prezentat probe certe ce ar confirma comportamentul dolosiv sau viclean a lui Ghimp Ion Vasile.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a ținut cont de însăși declarațiile părții vătămate Leahu Vladimir, prin care acesta confirmă că a primit de la Ghimp Ion *****o perioadă de doi ani și anume până în luna aprilie a anului 2009 dobândă din suma împrumutată.

În această ordine de idei instanța de apel apreciază că Ghimp Ion *****nu a avut scop de cupiditate la momentul primirii banilor de la Leahu Vladimir.

Această concluzie rezultă din faptul că Ghimp Ion *****i-a achitat lui Leahu Vladimir, dobânda de 2% din suma împrumutată până în luna aprilie 2009.

Instanța de apel reține că, în cazul de față acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar confirma că Ghimp Ion *****ar fi acționat cu rea-voință în raport cu partea vătămată Leahu Vladimir, prin faptul neîntoarcerii unei datorii. Or, neîntoarcerea datoriei nu poate fi doar rezultatul infracțiunii de escrocherie, ci poate fi și consecința unei nereușite economice.

La fel, instanța de apel apreciază că, acuzatorul de stat nu a prezentat probe ce ar demonstra că Ghimp Ion *****a întreprins anumite procedee frauduloase în detrimentul victimei față de obligațiile asumate.

În speța dată, instanța de apel constată cu certitudine existența unui raport juridic guvernat de normele civile.

Astfel, instanța de apel menționează că legea penală intervine numai în cazul în care există indici ce prevalează limitele încălcării normelor dreptului civil.

Instanța de apel reține că imixtiunea penalului în sfera privată, sferă bazată pe principiul egalității părților, trebuie privită ca o ultimă măsură. Delimitarea escrocheriei de încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte: 1) atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; 2) prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

În altă ordine de idei, în urma studierii declarațiilor făcute în cadrul ședințelor de judecată de către partea vătămată Leahu Vladimir, martorul Veaceslav Cujbă, precum și martorul Victor Dima, instanța de apel atestă contradicții între acestea, și anume partea vătămată Leahu Vladimir fiind audiat a declarat că, i-a transmis a II tranșă de bani, în mărime de 10 000 dolari lui Ghimp Ion *****în biroul acestuia fără a mai fi prezente careva persoane, pe când martorul Veaceslav Cujbă a declarat că a văzut cum Leahu Vladimir i-a transmis suma de 10 000 dolari lui Ghimp Ion *****în localul Favorit, iar martorul Victor Dima a declarat că s-a aflat

în acel moment în localul Favorit, însă nu a fost prezent la transmiterea banilor, iar din discuțiile care au avut loc ulterior a înțeles că banii au fost deja transmiși lui Ghimp Ion Vasile.

Totodată, instanța de apel reține că pe marginea acestui capăt de acuzare, urmărirea penală a fost pornită la data de 17.12.2013. Ulterior, la data de 24.06.2014 prin ordonanța emisă de către procurorul în Procuratura sect.Buiucani, Raileanu Dumitru, a dispus punerea sub învinuire în contumacie a lui Ghimp Ion Vasile.

Astfel, instanța de fond a constatat că organul de urmărire penală a depășit termenul de trei luni, prevăzut de lege, prin care Ghimp Ion *****a fost deținut în calitate de bănuț. Respectiv acest fapt a generat nulitatea ordonanței de recunoaștere a acestuia în calitate de învinuit din 24.06.2014, în condițiile și ordinea prevăzută de art.251 Cod de procedură penală.

În acest sens, se reține că apărătorul învinuitului Ghimp Ion Vasile, avocat Ludmila Spînu, a adresat judecătorului de instrucție o plângere în ordinea art.313 Cod de procedură penală.

În urma examinării plângerii a fost emisă încheierea nr. 10-706/16 din 23.12.2016 prin care a fost anulată ordonanța procurorului în Procuratura sectorului Buiucani, *****, Dumitru Raileanu din 24.06.2016 în cauza penală nr.2013038208 prin care a fost dispus punerea sub învinuire în contumacie a lui Ghimp Ion Vasile.

Ulterior, la data de 09.03.2017, dosarul penal nr.2013038208 privind învinuirea lui Ghimp Ion *****de comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) a fost expediată în instanța de judecată, în vederea examinării în fond.

Astfel, urmează a fi reținut faptul că potrivit art.22 alin.(1) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit penal sau judecat pentru săvârșirea faptei penale cu privire la care a fost emisă o ordonanță neanulată de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală și/sau de clasare a cauzei, sau de refuz în pornirea urmăririi penale ori cu privire la care a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal.

Totodată, instanța de apel reține că, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale împiedică punerea repetată sub învinuire a aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea respectivă.

Urmează a fi menționat că hotărârea organului de urmărire penală de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, precum și hotărârea judecătorească definitivă, împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru

aceeași persoană pentru aceeași faptă, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea pronunțată.

În urma analizei probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel atestă că, relațiile apărute între Ghimp Ion *****și Leahu Vladimir reprezintă un raport juridic guvernat de normele civile.

Respectiv, instanța de apel va menține sentința de achitare a lui Ghimp Ion *****pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal.

Raportînd obiectul sesizării la jurisprudența CtEDO rezultă că, existența unui litigiu de ordin civil nu garantează dreptul de a iniția împotriva unei persoane un proces penal, în vederea tragerii acestuia la răspunderea penală, principiu constituit de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărîrea Asociația victimelor terorismului v. Spania din 12 februarie 2004.

Potrivit art.221 alin.(1) Cod de procedură penală acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.

Potrivit art.221 alin.(2) Cod de procedură penală acțiunea civilă se intentează față de bănuît, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Instanța de apel reține că prin ordonanța din 07.12.2013 Leahu Vladimir a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr.2013038008.

Totodată, instanța de apel reține că prin ordonanța din 07.12.2013 Leahu Vladimir a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale nr.2013038008, fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art.62 Cod de procedură penală.

În cadrul examinării cauzei penale partea civilă Leahu Vladimir a înaintat acțiune civilă, solicitînd încasarea de la Ghimp Ion *****prejudiciul material cauzat în mărime de 30 000 dolari SUA, echivalentul a 523 800 lei MD, precum și dobînda în mărime de 10 000 dolari SUA, echivalentul a 17460 lei MD.

Potrivit prevederilor art. 387 al.(2) pct.2) Cod de procedură penală, în cazul cînd se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sînt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

În speță, avînd în vedere că instanța de judecată a apreciat că faptele imputate inculpatului Ghimp Ion nu întrunesc elementele componenței de

infracțiune prevăzute la art. 190 alin.(5) Cod penal, instanța nu se va pronunța asupra acțiunii civile înaintate de către partea civilă Leahu Vladimir.

La fel instanța de judecată reține că prin ordonanța din 02.02.2017 Josanu Gheorghe a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr.2017030200.

Totodată instanța de apel reține că prin Ordonanța din 02.02.2017, Josanu Gheorghe a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale nr.2017030200 fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art.62 Cod de procedură penală.

Prin Ordonanța din 07.02.2017, Dima Victor a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr.2017030249.

Totodată instanța de apel reține că prin Ordonanța din 07.02.2017, Dima Victor a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale nr.2017030249, fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art.62 Cod de procedură penală.

Prin Ordonanța din 10.02.2017 Dumitraș Victor a fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale nr.2017030280.

Totodată instanța de apel reține că prin Ordonanța din 10.02.2017, Dumitraș Victor a fost recunoscut în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale nr.2017030280, fiindu-i explicate drepturile prevăzute de art.62 Cod de procedură penală.

Dat fiind faptul că părțile civile Josanu Gheorghe, Dima Victor, Dumitraș Victor nu au depus acțiuni civile, instanța de judecată nu se va expune în acest sens.

6.6. Astfel, Colegiul Penal reține că, în jurisprudența CtEDO, se menționează că, formularea învinuirii în privința unei persoane trebuie să fie concretă, cu suficientă claritate pentru ca persoana învinuită să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile sale care intră sub incidența învinuirii și respectiv să-și poată formula poziția de apărare, iar aceasta ar semnifica respectarea dreptului la un proces echitabil.

Astfel, în jurisprudența europeană, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă sau celelalte părți din proces.

După cum a decis în mod constant Curtea, acest principiu - unul din elementele noțiunii mai largi de „proces echitabil” - impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul” ei și că exigența „egalității armelor” în sensul unui just echilibru între părți are, în principiu, același rol atât în procesele civile, cât și în cele penale (*Ruiz-Mateos c/Espagne*

23.06.1993). Și în acest context, Curtea atribuie o importanță deosebită aparențelor și sensibilității problemelor unei bune administrări a justiției. Curtea a stabilit legătura dintre legalitatea dreptului procesual penal și principiul egalității armelor. Astfel, ea a arătat că legalitatea dreptului procesual penal este un principiu general de drept. El corespunde principiului legalității din dreptul penal - *nullum crimen sine lege* - și este consacrat de adagiul *nullum iudicium sine lege*. Acest principiu impune anumite exigențe privitoare la derularea procedurii penale, cu scopul de a asigura garantarea unui proces echitabil, care implică și respectarea egalității armelor. Dacă el comportă obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj față de adversarul ei, nu trebuie pierdut din vedere că reglementările procedurale urmăresc, în primul rând, să protejeze persoana acuzată de săvârșirea unei fapte penale de riscurile abuzului de putere din partea organelor de urmărire, astfel că apărarea apare ca cea mai susceptibilă să sufere de lacunele și impreciziile acestor reglementări.

6.7. În conformitate cu prevederile art. 6 Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Conform art. 8 alin. (3) Cod de Procedură Penală, (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Această reglementare se include în spiritul prezumției nevinovăției datorită faptului că pedepsirea oricărei persoane pentru o faptă penală se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția ei, neadmițându-se presupunerile sau probele afectate de incertitudine. Legiuitorul stabilind chiar interpretarea dubiilor în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului. Chiar în cazul aprecierii probelor orice informație, în baza căreia se pot face două sau mai multe concluzii opuse (în sensul apărării sau acuzării) despre aceeași circumstanță arată imposibilitatea punerii acesteia în baza unei sentințe de vinovăție.

Astfel, dacă din probele prezentate rezultă, cu același grad de probabilitate, mai multe versiuni, atunci urmează a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de Procedură Penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de Procedură Penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art. 51, 53, 320 Cod de Procedură Penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în *hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Conform normelor Codului de procedură penală și jurisprudenței CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat.

Astfel, în *cauza Anghel contra României, (cererea 28183/03, hotărârea din 04 octombrie 2007)* Curtea a statuat că, nerespectarea garanțiilor fundamentale - printre care și prezumția de nevinovăție - care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din Convenție.

Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, Curtea a constatat că destinația acesteia este să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să-i urmărească și pedepsească.

Totodată, în *cauza Capeau c. Belgiei (cererea 42914/98, hotărârea din 13 ianuarie 2005)* Curtea referindu-se la bănuielile rezonabile reamintește în această privință că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art. 6 § 2 și obligă, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să revină acuzării.

În *cauza John Murray vs. Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51)* Curtea a indicat că, anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Dezvoltând aceleași principii în *cauza Telfner vs. Austria* (cererea nr. 33501/96, hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că, instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare. La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că, a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe factice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 CEDO”.

La caz, probatoriul prezentat nu permite a concluziona că prin acțiunile sale intenționate Gimp Ion a dobândit ilicit de la Josanu Gheorghe, Dumitraș Victor, Dima Victor și Leahu Vladimir prin comportament viclean și dolosiv a mijloacelor bănești în sumă de 15 000 euro, 70 000 euro, 10 000 dolari SUA și 30 000 euro, neavînd din start intenția de a-i restitui.

6.8. În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1), pct. 1) Cod de Procedură Penală, (1) În cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească: 1) faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Potrivit art. 99 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) În procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Conform art. 101 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de Procedură Penală.

6.9. Din cele expuse supra, Colegiul Penal deduce că, partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată probe pertinente, concludente, utile și veridice în vederea confirmării că, acțiunile inculpatului cuprind elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 190 alin. (1), 190 alin. (5), 190 alin. (5), 190 alin. (5) Cod Penal.

Având în vedere că alte probe ce ar putea dovedi vina inculpatului nu sunt, instanța de apel ajunge la concluzia că pe parcursul examinării cauzei atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor - ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate conform rechizitoriului.

7. Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod de Procedură Penală, Colegiul Penal va respinge apelurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019, ca fiind nefondate, reținând în acest sens că sentința instanței de judecată este una legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

8. În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 417-418 Cod de Procedură Penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

DECIDE:

Apelurile declarate de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă, de părțile vătămate Dumitraș Victor, Leahu Vladimir și Josanu Gheorghe împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2019, se resping ca fiind nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător:
Mânăscuță

Igor

Judecător:
Robu

Oxana

Judecător:
Juganari

Marcel